

MÓZES NEGYEDIK KÖNYVE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

FEJEZET 1

Szóla pedig az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, a gyülekezet sátorában, a második hónapnak elsején, az Egyiptom földéből való kijövetelök után a második esztendőben, mondván:

² Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről főre,

³ Húsz esztendőstől fogva és feljebb, mindent, a ki hadba mehet Izráelben; számláljátok meg őket az ő seregök szerint, te és Áron.

⁴ És legyen veletek egy-egy férfiú mindenik törzsből, mindenik feje legyen az ő atyái házának.

⁵ Ezek pedig a férfiak nevei, a kik veletek legyenek: Rúbenből Elisúr, Sedeúrnak fia.

⁶ Simeonból Selúmiel, Surisaddainak fia.

⁷ Júdából Naasson, Amminádábnak fia.

⁸ Izsakhárból Néthánéel, Suárnak fia.

⁹ Zebulonból Eliáb, Hélonnak fia.

¹⁰ József fiai közül: Efraimból Elisama, Ammihudnak fia; Manasséból Gámliel, Pédasurnak fia.

¹¹ Benjáminból Adibán, Gideóni fia.

¹² Dánból Ahiézer, Ammisaddai fia.

¹³ Áserből Págiel, Okránnak fia.

¹⁴ Gádból Eleásaf, Déhuelnek fia.

¹⁵ Nafthaliból Akhira, Enánnak fia.

¹⁶ Ezek a gyülekezetnek hivatalosai, az ő atyjok törzseinek fejei, Izráel ezereinek is fejei ők.

¹⁷ Maga mellé vevé azért Mózes és Áron e férfiakat, a kik név szerint is előszámláltattak vala.

¹⁸ És összegyűjték az egész gyülekezetet a második hónapnak első napján; és vallást tőnek az ő születésökről, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb főről főre.

¹⁹ A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy számlálá meg őket a Sinai pusztájában.

²⁰ Valának pedig Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai, azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, főről főre,

minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

21 A kik megszámláltattak a Rúben törzséből: negyvenhat ezer és ötszáz.

22 Simeon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő megszámláltjai, a neveknek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

23 A kik megszámláltattak Simeon törzséből; ötvenkilencz ezer és háromszáz.

24 Gád fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

25 A kik megszámláltattak Gád törzséből: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.

26 Júda fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

27 A kik megszámláltattak Júda törzséből: hetvennégy ezer és hatszáz.

28 Izsakhár fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

29 A kik megszámláltattak Izsakhár törzséből, ötvennégy ezer és négyszáz.

30 Zebulon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

31 A kik megszámláltattak Zebulon törzséből; ötvenhét ezer és négyszáz.

32 József fiaiból Efraim fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

33 A kik megszámláltattak Efraim törzséből; negyvenezer és ötszáz.

34 Manasse fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

35 A kik megszámláltattak Manasse törzséből; harminczkét ezer és kétszáz.

36 Benjámin fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

37 A kik megszámláltattak Benjámin törzséből; harminczöt ezer és négyszáz.

38 Dán fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

39 A kik megszámláltattak Dán törzséből; hatvankét ezer és hétszáz.

40 Áser fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

41 A kik megszámláltattak Áser törzséből; negyvenegy ezer és ötszáz.

42 A Nafthali fiainak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

43 A kik megszámláltattak a Nafthali törzséből; ötvenhárom ezer és négyszáz.

44 Ezek azok a megszámláltattak, a kiket megszámláltak Mózes és Áron és Izráel

fejedelmek, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú vala az ő atyáiknak házanépéből.

⁴⁵ Valának azért mindnyájan, a kik megszámláltattak az Izráel fiai közül az ő atyáiknak háznépe szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető az Izráelben;

⁴⁶ Valának mindnyájan a megszámláltattak: hatszáz háromezer és ötszáz ötven.

⁴⁷ De a lévíták az ő atyáiknak háznépe szerint nem számláltattak közéjük.

⁴⁸ Mert szólott vala az Úr Mózesnek, mondván:

⁴⁹ Csak a Lévi törzsét ne vedd számba, és azokat ne számláld Izráel fiai közé;

⁵⁰ Hanem a lévítákat rendeld a bizonyság hajlékához, és minden edényéhez, és minden ahhoz valókhöz; ők hordozzák a hajlékot, és annak minden edényét, és ők szolgáljanak mellette, és a hajlék körül táborozzanak.

⁵¹ És mikor a hajléknak elébb kell indulni, a lévíták szedjék azt szét, mikor pedig megáll a hajlék, a lévíták állassák azt fel, az idegen pedig, a ki oda járul, meghaljon.

⁵² És tábort járjanak az Izráel fiai kiki az ő táborában, és kiki az ő zászlója alatt, az ő seregeik szerint.

⁵³ A lévíták pedig tábort járjanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izráel fiainak gyülekezetén; és megtartsák a lévíták a bizonyság hajlékának őrizetét.

⁵⁴ Cselekedének azért az Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedének.

FEJEZET 2

És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

² Az Izráel fiai, kiki az ő zászlója alatt, az ő atyák háznépének jeleivel járjon tábort, a gyülekezet sátora körül járjon tábort annak oldalai felől.

³ Így járjanak pedig tábort: Keletre naptámadat felől Júda táborának zászlója az ő seregeivel; és Júda fiainak fejedelme Naasson, Amminádáb fia.

⁴ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hetvennégy ezer és hatszáz.

⁵ Mellette pedig tábort járjon Izsakhár törzse, és Izsakhár fiainak fejedelme Néthánél, Suárnak fia.

⁶ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvennégy ezer és négyszáz.

⁷ Zebulon törzse, és Zebulon fiainak fejedelme Eliáb, Hélon fia.

⁸ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhét ezer és négyszáz.

⁹ Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Júda táborában: száz nyolcvanhat ezer és négyszáz, az ő seregeik szerint. Ezek induljanak előre.

¹⁰ Rúben táborának zászlója legyen dél felől az ő seregeivel, és Rúben fiainak fejedelme Elisúr, Sedeúr fia.

¹¹ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenhat ezer és ötszáz.

¹² Mellette pedig tábort járjon Simeon törzse, és Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.

¹³ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenkilencz ezer és háromszáz.

¹⁴ Azután Gád törzse, és Gád fiainak fejedelme: Eliásáf, a Réuel fia.

¹⁵ Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.

¹⁶ Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak és Rúben táborában: száz ötvenegy ezer és négyszáz ötven az ő seregeik szerint. Ezek másodszorra induljanak.

¹⁷ Azután induljon a gyülekezet sátora, a lévíták táborával, a táboroknak közepette: A

miképen tábort járnak, a képen induljanak, kiki az ő helyén, az ő zászlója mellett.

18 Efraim táborának zászlója az ő seregeivel nyugot felé legyen, és Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, Ammihud fia.

19 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyven ezer és ötszáz.

20 És ő mellette legyen Manasse törzse, és Manasse fiainak fejedelme Gámliel, Pédasur fia.

21 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik, harminczkét ezer és hétszáz.

22 Azután legyen Benjámin törzse és Benjámin fiainak fejedelme: Abidám Gideóni fia.

23 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: harminczöt ezer és négyszáz.

24 Mindnyájan a kik megszámlálva voltak Efraim táborában, száz nyolcezer és száz az ő seregeik szerint. Ezek harmadszorra induljanak.

25 Dán táborának zászlója legyen észak felől az ő seregeivel, és a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, Ammisaddai fia.

26 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hatvankét ezer és hétszáz.

27 Mellette pedig tábort járjon Áser törzse, és Áser fiainak fejedelme: Págiel, az Okhrán fia.

28 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenegy ezer és ötszáz.

29 Azután legyen Nafthali törzse, és Nafthali fiainak fejedelme: Akhira, Enán fia.

30 Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhárom ezer és négyszáz.

31 Mindnyájan, a kik megszámlálva voltak Dán táborában, száz ötvenhét ezer és hatszáz; utóljára induljanak az ő zászlóik szerint.

32 Ezek Izráel fiainak megszámláltjai az ő atyáiknak háznépei szerint; mindnyájan, a kik megszámlálva voltak táboronként, az ő seregeik szerint: hatszáz háromezer ötszáz és ötven.

33 De a lévíták nem voltak számba véve Izráel fiai között, a mint megparancsolta volt az Úr Mózesnek.

34 És cselekedének Izráel fiai mind a szerint, a mint parancsolta volt az Úr Mózesnek: aképen járnak tábort, az ő zászlóik szerint, és úgy indulának, kiki az ő nemzetsége szerint.

FEJEZET 3

Ezek pedig Áronnak és Mózesnek szülöttei azon a napon, a melyen szólt az Úr Mózesnek a Sinai hegyen;

2 Ezek az Áron fiainak nevei: Az elsőszülött Nádáb, azután Abihú, Eleázár és Ithamár.

3 Ezek Áron fiainak, a felkenetett papoknak nevei, a kiket papi szolgálatra avattak fel.

4 De Nádáb és Abihú meghala az Úr előtt, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt a Sinai pusztájában, fiaik pedig nem valának nékik. Eleázár és Ithamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjoknak színe előtt.

5 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

6 Hozd elő Lévi törzsét, és állassad Áron pap elé, hogy szolgáljanak neki.

7 És ügyeljenek az ő ügyére, és az egész gyülekezet ügyére a gyülekezet sátora előtt, hogy végezdhessék a hajlék körül való szolgálatot.

8 Ügyeljenek pedig a gyülekezet sátorának minden eszközére is, és Izráel fiainak ügyeire is, hogy végezdhessék a hajlék körül való szolgálatot.

- ⁹ És adjad a lévítákat Áronnak és az ő fiainak; mert valóban néki adattak Izráel fiaitól.
- ¹⁰ Áront pedig és az ő fiait rendeld főléjök, hogy őrizzék az ő papságukat; és ha idegen járulna oda, haljon meg.
- ¹¹ Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:
- ¹² Ímé én kiválasztottam a lévítákat Izráel fiai közül, minden elsőszülött helyett, a mely az ő anyjának méhét megnyitja Izráel fiai között: azért legyenek a lévíták enyéim.
- ¹³ Mert enyém minden elsőszülött: a mikor megöltem minden elsőszülöttet Égyiptom földén, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben; akár ember, akár barom, enyéim legyenek: én vagyok az Úr.
- ¹⁴ Szóla azután az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában, mondván:
- ¹⁵ Számláld meg Lévi fiait az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő nemzetségeik szerint; egy hónapostól fogva, és azon felül minden fineműt számlálj meg.
- ¹⁶ Megszámlálá azért Mózes őket az Úr szava szerint, a miképen meghagyatott vala néki.
- ¹⁷ És ezek voltak a Lévi fiai az ő neveik szerint: Gerson, Kéhát és Mérári.
- ¹⁸ Ezek pedig a Gerson fiainak nevei az ő nemzetségek szerint: Libni és Simhi.
- ¹⁹ Továbbá a Kéhát fiai az ő nemzetségek szerint: Amrák és Icshár, Hebron és Uzziél.
- ²⁰ A Mérári fiai pedig az ő nemzetségek szerint: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei, az ő atyáiknak háznépe szerint.
- ²¹ Gersontól valók a Libni nemzetsége és a Simhi nemzetsége; ezek a Gersoniták nemzetségei.
- ²² Az ő megszámláltjaik, az egy hónapostól fogva és feljebb minden fineműnek száma szerint, az ő megszámláltjaik: hétezer és ötszáz.
- ²³ A Gersoniták nemzetségei a hajlék megett járjanak tábort nyugot felől.
- ²⁴ És a Gersoniták atyái háznépének fejedelme legyen Eliásáf, a Láél fia.
- ²⁵ A Gerson fiainak tiszte pedig: ügyelni a gyülekezet sátorában, a hajlékra, a sátorra, annak takarójára, és a gyülekezet sátora nyílásának leplére.
- ²⁶ Továbbá a pitvarnak szőnyegeire, és a pitvar nyílásának leplére, a mely van a hajlékon és az oltáron köröskörül, és annak köteleire, és minden azzal járó szolgálatra.
- ²⁷ Kéháttól való pedig az Amrák nemzetsége, az Icshár nemzetsége, a Hebron nemzetsége és az Uzziél nemzetsége: Ezek Kéhátnak nemzetségei.
- ²⁸ Minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, nyolczezeren és hatszázan valának a szenthelynek őrizői.
- ²⁹ A Kéhát fiainak nemzetségei a hajlék oldala mellett dél felől járjanak tábort.
- ³⁰ És a Kéhátiták nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Elisáfán, Uzziélnek fia.
- ³¹ Az ő tisztök pedig, ügyelni a ládára, az asztalra, a gyertyatartóra, az oltárookra és a szenthelynek edényeire, a melyekkel szolgálnak, és a takaróra, és minden azzal járó szolgálatra.
- ³² Továbbá a lévíták fejedelmeinek fejedelme legyen Eleázár, Áron pap fia: a szenthelyre ügyelőknek előjárója.
- ³³ Méraritól való a Makhli és Músi nemzetségei; ezek a Mérári nemzetségei.
- ³⁴ Az ő megszámláltjaik pedig minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb: hatezer és kétszáz.
- ³⁵ És a Mérári nemzetségének, az ő atyái háznépének fejedelme legyen Suriel, az Abihail fia; a hajléknak észak felől való oldala mellett járjanak tábort.

- ³⁶ A Mérári fiainak pedig tisztök legyen felügyelni; a hajlék deszkáira, annak reteszdúaira, oszlopaire és annak talpaire, minden edényeire és minden azzal járó szolgálatra;
- ³⁷ Továbbá a pitvar körül való oszlopokra és azoknak talpaire, szegeire és köteleire.
- ³⁸ A hajlék előtt keletre, a gyülekezet sátora előtt naptámadat felől, Mózes, Áron és az ő fiai járjanak tábort, a kik felügyelnek a szenthely szolgálatára, és Izráel fiainak ügyeire; ha pedig idegen járulna oda, haljon meg.
- ³⁹ A lévíták minden megszámoltja, a kiket Mózes és Áron az Úr rendeletére nemzetségenként számláltak vala meg, minden finemű, az egy hónapostól fogva és feljebb: huszonkét ezer.
- ⁴⁰ És monda az Úr Mózesnek: Számláld meg Izráel fiainak minden finemű elsőszülöttét, egy hónapostól fogva és feljebb, és pedig névszerint számláld meg őket.
- ⁴¹ És válaszd a lévítákat nékem (én vagyok az Úr) az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait, Izráel fiai barmainak minden első fajzása helyett.
- ⁴² Megszámlálá azért Mózes, a mint parancsolta vala néki az Úr, Izráel fiainak minden elsőszülöttét.
- ⁴³ És lőn minden finemű elsőszülött a nevek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, az ő megszámoltjaik: huszonkét ezer kétszáz és hetvenhárom.
- ⁴⁴ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ⁴⁵ Válaszd a lévítákat az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait az ő barmaik helyett, és legyenek enyéim a lévíták. Én vagyok az Úr.
- ⁴⁶ A mi pedig a kétszáz és hetvenháromnak megváltását illeti, a kik felül vannak a lévítákon Izráel fiainak elsőszülöttei közül:
- ⁴⁷ Végy öt-öt siklust fejenként; a szent siklus szerint vedd azt, (húsz géra egy siklus).
- ⁴⁸ És add azt a pénzt Áronnak és az ő fiainak, váltságul a köztök lévő számfeleltiekért.
- ⁴⁹ Bevevé azért Mózes a váltságpénzt azoktól, a kik felül voltak a lévítáktól megváltottakon.
- ⁵⁰ Izráel fiainak elsőszülöttitől vevé be e pénzt: ezer háromszáz és hatvanöt siklust, a szent siklus szerint.
- ⁵¹ És adá Mózes a megváltottaknak pénzét Áronnak és az ő fiainak, az Úr rendelete szerint, a miképen parancsolta az Úr Mózesnek.

FEJEZET 4

És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

- ² Vedd számba a Kéhát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként, az ő atyjoknak háznépe szerint.
- ³ Harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősökig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy munkálkodjék a gyülekezet sátorában.
- ⁴ Ez a tisztök Kéhát fiainak a gyülekezet sátorában: a legszentségesebbekről való gondviselés.
- ⁵ Áron és az ő fiai pedig, mikor indulni akar a tábor, menjenek be, és vegyék le a takaró függönyt, és takarják be azzal a bizonyág ládáját.
- ⁶ És tegyenek arra borzbőrből csinált takarót, és borítsák azt be egészen kékszínű ruhával felülről, és dugják belé a rúdjaikat is.
- ⁷ A szent kenyerek asztalát is borítsák be kékszínű ruhával, azon felül tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kelyheket, és az italáldozathoz való kancsókat, és ama szüntelen való

kenyér is rajta legyen.

⁸ Azután borítsanak azokra karmazsinszínű ruhát, és takarják be azt borzbőrből való takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is.

⁹ Vegyenek azután kékszínű ruhát, és takarják be a világításra való gyertyatartót és annak méceit, hamvvevőit, hamutartóit és minden olajos edényét, a melyekkel szolgálnak körülr.

¹⁰ És tegyék azt és minden edényét borzbőrből csinált takaróba, és tegyék saroglyára.

¹¹ Az arany oltárt is borítsák be kékszínű ruhával, és takarják be borzbőrből csinált takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is.

¹² Vegyék elő azután a szolgálatnak minden eszközét, a melyekkel szolgálni fognak a szenthelyen, és tegyék kékszínű ruhába, és takarják be azokat borzbőrből csinált takaróval, és tegyék a saroglyára.

¹³ Azután takarítsák el a hamvat az oltárról, és borítsanak arra bíborpiros színű ruhát.

¹⁴ És tegyék rá arra minden ő eszközét, a melyekkel szolgálnak azon: a szenes serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medenczéket, az oltárnak minden eszközét; és borítsanak arra borzbőrből csinált takarót, és dugják belé a rúdjaikat is.

¹⁵ Ha pedig elvégezi Áron és az ő fiai a szenthelynek és a szenthely minden edényének betakarását, mikor el akar indulni a tábor: akkor jöjjenek el Kéhát fiai, hogy elvigyék azokat; de ne illessék a szenthelynek semmi edényét, hogy meg ne haljanak. Ezek Kéhát fiainak terhei a gyülekezet sátorában.

¹⁶ Eleázárnak pedig, az Áron pap fiának tiszte: a világító olajra, a füstölő szerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a kenetnek olajára; az egész hajlékra és mindenre, a mi abban van, mind a szenthelyre, mind annak edényeire való gondviselés.

¹⁷ Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak mondván:

¹⁸ A Kéhátiták nemzetségének törzsét ne engedjétek kiirtani a lévíták közül;

¹⁹ Hanem ezt míveljétek ő velők, hogy éljenek és meg ne haljanak, mikor járulnak a szentségek szentségéhez: Áron és az ő fiai jöjjenek el, és rendeljék el őket, kit-kit az ő szolgálatára és az ő terhére.

²⁰ Egy pillanatra se menjenek be, hogy meglássák a szenthelyet, hogy meg ne haljanak.

²¹ Szóla ezután az Úr Mózesnek, mondván:

²² Vedd számba a Gerson fiait is az ő atyjoknak háznépe szerint, az ő nemzetségek szerint.

²³ A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatot teljesíteni való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában.

²⁴ Ez legyen munkájok a Gersoniták nemzetségeinek a szolgálatban és a teherhordozásban:

²⁵ Hordozzák a hajlék kárpitjait és a gyülekezet sátorát, annak takaróját és borzbőrből csinált takarót, a mely rajta van felül és a gyülekezet sátora nyílásának leplét.

²⁶ És a pitvar szőnyeget, és a pitvar kapunyílásának leplét, a melyek a hajlékon és az oltáron köröskörül vannak, azoknak köteleit, és az ő szolgálatjokhoz való minden edényt; és mindazt, a mi tenni való azokkal, ők teljesítsék.

²⁷ Áronnak és az ő fiainak beszéde szerint legyen a Gersoniták fiainak minden szolgálatjok, minden terhökre és minden szolgálatjokra nézve; minden terhöket pedig az ő őrizetökre bízátok.

²⁸ Ez a Gersoniták fiai nemzetségének szolgálata a gyülekezet sátorában; az ő szolgálatuk pedig legyen az Áron pap fiának, Ithamárnak keze alatt.

- ²⁹ A Mérári fiait is az ő nemzetségeik szerint, az ő atyjoknak háznépei szerint számláld meg.
- ³⁰ A harmincz esztendőstől és annál feljebb az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgálatot végezzen a gyülekezet sátorában.
- ³¹ Ezek pedig, a mikre ügyelniök kell a továbbvitelnél és a gyülekezet sátorában való minden szolgálatuknál: a hajlék deszkái, annak reteszdídjai, oszlopai és talpai.
- ³² A pitvarnak is köröskörül való oszlopai és azok talpai, szegei és kötelei, azoknak minden szerszámai, és minden szolgálatjukhoz való. Név szerint is megszámláljátok az edényeket, a mikre a továbbvitelnél ügyelniök kell.
- ³³ Ez legyen szolgálatuk a Mérári fiai nemzetségeinek, a melylyel szolgáljanak a gyülekezet sátorában, Itharmárnak, az Áron pap fiának vezetése alatt.
- ³⁴ És megszámlálá Mózes és Áron és a gyülekezet fejedelmei a Kéhátiták fiait, az ő nemzetségek szerint és az ő atyjoknak háznépe szerint,
- ³⁵ A harmincz esztendőstől és annál feljebb, az ötven esztendősig mindenkit, a ki szolgálatra való, hogy szolgáljon a gyülekezet sátorában.
- ³⁶ Vala pedig azoknak száma az ő nemzetségeik szerint: kétezer hétszáz és ötven.
- ³⁷ Ezek a Kéhátiták nemzetségeinek megszámláltjai, mindazok, a kik szolgálnak vala a gyülekezet sátorában, a kiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak parancsolatja szerint, a Mózes keze által.
- ³⁸ A Gerson fiainak száma az ő nemzetségeik szerint, és az ő atyáiknak háznépe szerint.
- ³⁹ A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában.
- ⁴⁰ Azoknak száma az ő nemzetségek szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint: kétezer hatszáz és harmincz.
- ⁴¹ Ezek a Gerson fiai nemzetségeinek megszámláltjai, a kik mindnyájan szolgálnak a gyülekezet sátorában, a kiket megszámlált Mózes és Áron az Úrnak beszéde szerint.
- ⁴² A Mérári fiai nemzetségeinek száma az ő nemzetségei szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint;
- ⁴³ A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig mindazok, a kik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorában.
- ⁴⁴ Ezeknek száma az ő nemzetségeik szerint: háromezer és kétszáz.
- ⁴⁵ Ezek a Mérári fiai nemzetségeinek megszámláltjai, a kiket megszámlált Mózes és Áron és az Úrnak beszéde szerint, a Mózes keze által.
- ⁴⁶ Mindnyájan a megszámláltatott lévíták, a kiket megszámlált Mózes és Áron, és Izráel fejedelmei az ő nemzetségeik és atyjoknak háznépe szerint;
- ⁴⁷ A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig, a kik csak alkalmasak a szolgálatra, a szolgálatnak gyakorlására, és a továbbvitelnél való szolgálatra a gyülekezetnek sátorában;
- ⁴⁸ Ezeknek száma lőn nyolczezer ötszáz és nyolczvan.
- ⁴⁹ Az Úrnak beszéde szerint számlálták meg őket a Mózes keze által kit-kit az ő szolgálatára szerint, és az ő vinni való terhe szerint. Ez az a számlálás, a melyet az Úr parancsolt vala Mózesnek.

FEJEZET 5

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

² Parancsolt meg Izráel fiainak, hogy űzzenek ki a táborból minden poklost, és minden magfolyóst, és mindenkit, a ki holttest miatt lett tisztátalanná.

³ Űzzétek azt ki akár férfi, akár asszony; a táboron kívül Űzzétek őket, hogy tisztátalanná ne tegyék az ő táborukat, mivelhogy én közöttök lakozom.

⁴ És úgy cselekedének Izráel fiai, és kiűzék azokat a táboron kívül; a miképen meghagyta vala az Úr Mózesnek, úgy cselekedtek Izráel fiai.

⁵ Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

⁶ Szólj Izráel fiainak: Ha akár férfi, akár asszony, akármi emberi bűnt követ el, a mely által hűtelenné válik az Úrhoz; az a lélek vétkessé lesz.

⁷ Vallja meg azért az ő bűnét, a melyet elkövetett, és fizesse meg a kárt, a mit okozott, teljes értékében, azután toldja ahhoz annak ötödrészét, és adja annak, a kinek kárt tett.

⁸ Ha pedig nincs az embernek atyjafia, a kinek megfizetné a kárt: a megtérített kár az Úré legyen a pap számára, az engesztelésre való koson kívül, a melylyel engesztelés tétetik érte.

⁹ Izráel fiainak minden szent dolgaiból mindent felmutatott áldozat azé a papé legyen, a kihez viszik azt.

¹⁰ És kinek-kinek az ő szenteltje a magáé legyen; a mit pedig kiki a papnak ad, azé legyen.

¹¹ Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:

¹² Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ha elhajol valakinek a felesége, és hűtelenné válik iránta;

¹³ És hál valaki ő vele közösülve, és az ő férje előtt titok marad, és elrejtetik, hogy ő megfertőztetett; bizonyság pedig nincs ellene, sem a bűnön nem kapták;

¹⁴ De felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, mivelhogy az megfertőztetett; vagy felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, jóllehet az meg nem fertőztetett.

¹⁵ Akkor vigye a férfiú az ő feleségét a paphoz; és vigye el azzal együtt az érette való áldozatot egy efa árpalsztnak tizedrészét, de ne öntsön arra olajt, és ne tegyen arra temjént, mert féltékenységi ételáldozat ez, emlékeztető ételáldozat ez, a mely hamisságra emlékeztet.

¹⁶ A pap pedig léptesse elő az asszonyt, és állassa őt az Úr elé.

¹⁷ És vegyen a pap szent vizet cserépedénybe; a hajlék pádimentomán levő porból is vegyen a pap, és tegye azt a vízbe.

¹⁸ És állassa a pap az asszonyt az Úr elé és fejét meztelenítse meg az asszonynak, és tegye annak kezére az emlékeztető ételáldozatot, féltékenységi ételáldozat az; és a papnak kezében legyen átokhozó keserű víz.

¹⁹ És eskesse meg őt a pap, és ezt mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki, és ha el nem hajoltál tisztátalanságra a te férjed mellett, ne ártson néked ez az átokhozó, keserű víz.

²⁰ Ha pedig elhajoltál a te férjed mellől, és megfertőztetted magadat, és valaki közösült veled a te férjedem kívül,

²¹ Miután megeskette a pap az asszonyt az átoknak esküjével, ezt mondja az asszonynak: Tegyen tégedet az Úr átokká, és eskü-példává a te néped között, megszárasztván az Úr a te tomporodat, és a te méhedet dagadtá tévén.

²² És menjen be az átokhozó víz a te belső részeidbe, hogy megdagadjon a te méhed, és

megszáradjon a te tomporod. Az asszony pedig mondja: Ámen! Ámen!

23 És írja fel a pap ez átkokat levélre, azután törölje le a keserű vízzel.

24 És itassa meg az asszonynyal az átokhozó keserű vizet, hogy bemenjen ő belé az átokhozó víz az ő keserűségére.

25 Azután vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatot, és lóbálja meg azt az ételáldozatot az Úr előtt, és áldozzék azzal az oltáron.

26 És vegyen egy marokkal a pap az ételáldozatból emlékeztetőül, és füstölögtesse el az oltáron, és azután itassa meg az asszonynyal a vizet.

27 És ha megitta vele a vizet, akkor léssen, hogy, ha megfertőztette magát, és hűtelenné lett az ő férjéhez, bemegy az átokhozó víz ő belé az ő keserűségére, és megdagad az ő méhe, és megszárad az ő tompora, és az az asszony átokká lesz az ő népe között.

28 Ha pedig nem fertőztette meg magát az asszony, hanem tiszta: akkor ártatlan, és termékeny léssen.

29 Ez a féltékenységi törvény, mikor elhajol az asszony az ő férje mellől, és megfertőzteti magát;

30 Vagy mikor valaki, a kiből felgerjed a féltékenység lelke annyira, hogy féltékenykedik a feleségére; az ő feleségét állítja az Úr elé. És cselekedjék vele a pap mind e törvény szerint.

31 És ártatlan lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnének terhét.

FEJEZET 6

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2 Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Mikor férfi vagy asszony külön fogadást tesz, nazireusi fogadást, hogy így az Úrnak szentelje magát:

3 Bortól és részegítő italtól szakassza el magát: boreczetet és részegítő italból való eczetet ne igyék, és semmi szőlőből csinált italt se igyék, se új, se asszú szőlőt ne igyék.

4 Az ő nazireusságának egész idején át semmit a félért ne igyék, a mi a szőlőtől kerül, a szőlő magvától fogva a szőlő héjáig.

5 Az ő nazireusi fogadásának egész idején, beretva az ő fejét ne járja; míg be nem teljesednek a napok, a melyekre az Úrnak szentelte magát, szent legyen, hagyja növekedni az ő fejének hajfűrtjeit.

6 Az egész időn át, a melyre az Úrnak szentelte magát, megholtnak testéhez be ne menjen.

7 Se atyjának, se anyjának, se fiú- se leánytestvéreinek holttestével meg ne fertőztesse magát, mikor meghalnak, mert az ő Istenének nazireussága van az ő fején.

8 Az ő nazireusságának egész idejében szent legyen az Úrnak.

9 Ha pedig meghal valaki ő nála hirtelenséggel, és megfertőzteti az ő nazireus fejét: nyírja meg a fejét az ő tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja meg azt.

10 A nyolczadik napon pedig vigyen két gerliczét vagy két galambfiat a papnak a gyülekezet sátorának nyílásához.

11 És készítse el a pap egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul, és szerezzen neki engesztelést, a miért vétkezett a holttest miatt; és szentelje meg annak fejét azon napon.

12 És az ő nazireusságának napjait szentelje újra az Úrnak, és vigyen az ő vétkéért való áldozatul egy esztendő bárányt; az előbbi napok pedig essenek el, mert megfertőztette

az ő nazireusságát.

13 Ez pedig a nazireus törvénye: A mely napon betelik az ő nazireusságának ideje, vigyék őt a gyülekezet sátorának nyílásához.

14 Ő pedig vigye fel az ő áldozatját az Úrnak: egy esztendő, ép hím bárányt egészen égőáldozatul, és egy esztendő, ép nőstény bárányt bűnért való áldozatul, és egy ép kost hálaáldozatul.

15 Továbbá egy kosár kovásztalan kenyeret, olajjal elegyített lánglisztből való lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, a hozzájuk való étel- és italáldozatokkal.

16 És vigye azokat a pap az Úr elé, és készítse el annak bűnéért való áldozatát és egészen égőáldozatát.

17 A kost is készítse el hálaadó áldozatul az Úrnak, a kosárban lévő kovásztalan kenyerekkel egybe, és készítse el a pap az ahhoz való étel- és italáldozatot is.

18 A nazireus pedig nyírja meg az ő nazireus fejét a gyülekezet sátorának nyílásánál, és vegye az ő nazireus fejének haját, és tegye azt a tűzre, a mely van a hálaadó áldozat alatt.

19 Vegye azután a pap a kosnak megfőtt lapoczkáját, és egy kovásztalan lepényt a kosárból, és egy kovásztalan pogácsát, és tegye a nazireus tenyerére, minekutána megnyírta az ő nazireus fejét.

20 És lóbálja meg a pap azokat áldozatul az Úr előtt; a papnak szenteltetett ez, a meglóbált szegyen és a felemelt lapoczkán felül. Azután igyék bort a nazireus.

21 Ez a nazireus törvénye, a ki fogadást tett, és az ő áldozata az ő nazireusságáért az Úrnak, azonkívül, a mihez módja van. Az ő fogadása szerint, a melyet fogadott, a képen cselekedjék, az ő nazireusságának törvénye szerint.

22 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

23 Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izráel fiait, mondván nekik:

24 Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.

25 Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad.

26 Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád, és adjon békességet néked.

27 Így tegyék az én nevemet Izráel fiaira, hogy én megáldjam őket.

FEJEZET 7

És lön, hogy a mely napon elvégezné Mózes a sátor felállítását, és felkené azt, és megszentelé azt, minden edényével egybe, és az oltárt és annak minden edényét; és felkené és megszentelé azokat:

2 Akkor előjövének az Izráel fejedelmei, az ő atyjok házának fejei; ezek a törzsek fejedelmei, és ezek a megszámláltattak felügyelői:

3 És vivék az ő áldozatukat az Úr elé: hat borított szekeret, és tizenkét ökröt; egy-egy szekeret két-két fejedelemért, éd mindenikért egy-egy ökröt; és odavivék azokat a sátor elébe.

4 És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

5 Vedd el ő tőlük, és legyenek azok felhasználva a gyülekezet sátorának szolgálatában; és add azokat a lévítáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint.

6 Elvévé azért Mózes a szekereket és ökröket, és adá azokat a lévítáknak.

7 Két szekeret és négy ökröt ada a Gerson fiainak, az ő szolgálatuk szerint.

8 Négy szekeret pedig és nyolcz ökröt ada a Mérári fiainak, az ő szolgálatuk szerint,

Ithamárnak, Áron pap fiának keze alá.

⁹ A Kéhát fiainak pedig semmit nem ada; mert a szentség szolgálata illette vala őket, a melyet vállon hordoznak vala.

¹⁰ Vivének pedig a fejedelmek az oltár felszentelésére valókat azon napon, a melyen az felkenetett, és vivék a fejedelmek az ő áldozatukat az oltár elébe.

¹¹ És monda az Úr Mózesnek: Egyik napon egyik fejedelem, másik napon másik fejedelem vigye az ő áldozatát az oltár felszentelésére.

¹² És vivé első napon az ő áldozatát Naasson, az Amminádáb fia, Júda nemzetségéből.

¹³ Vala pedig az ő áldozata, egy ezüst tál, száz és harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, és mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

¹⁴ Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

¹⁵ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendősbő bárány egészen égőáldozatul.

¹⁶ Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

¹⁷ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt kecskebak, öt bárány, esztendősbő. Ez Naassonnak, Amminádáb fiának áldozata.

¹⁸ Másodnapon vivé Néthanéel, Suárnak fia, Izsakhár nemzetségének fejedelme.

¹⁹ Vive az ő áldozatául egy ezüst tálat, száz és harmincz siklus súlyút, egy ezüst medenczét, hetven siklus súlyút, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

²⁰ Egy arany csészét, tíz siklus súlyút, füstölő szerekkel telve.

²¹ Egy fiatal tulkot, egy kost, egy esztendősbő bárányt egészen égőáldozatul.

²² Egy kecskebakot bűnért való áldozatul.

²³ Hálaadó áldozatul pedig két ökröt, öt kost, öt bakot, öt bárányt, esztendősbőket. Ez Néthanéelnek a Suár fiának áldozata.

²⁴ Harmadik napon a Zebulon fiainak fejedelme: Eliáb, Hélon fia.

²⁵ Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

²⁶ Egy arany csésze, tíz siklus súlyú füstölő szerekkel telve.

²⁷ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendősbő bárány, egészen égőáldozatul.

²⁸ Egy kecskebak, bűnért való áldozatul.

²⁹ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősbő. Ez Eliábnak, Hélon fiának áldozata.

³⁰ Negyedik napon a Rúben fiainak fejedelme: Elisúr, Sedeúrnak fia.

³¹ Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

³² Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

³³ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendősbő bárány, egészen égőáldozatul.

³⁴ Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

³⁵ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősbő. Ez Elisúrnak, Sedeúr fiának áldozata.

³⁶ Ötödnapon a Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.

³⁷ Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze,

hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

38 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány, egészen égőáldozatul.

40 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

41 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Selúmielnek, Surisaddai fiának áldozata.

42 Hatodnapon a Gád fiainak fejedelme: Éliásáf, a Dehuél fia.

43 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harcmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

44 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány, egészen égőáldozatul.

46 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

47 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Eliásáfnak, Dehuél fiának áldozata.

48 Hetednapon az Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, az Ammihúd fia.

49 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harcmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

50 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány, egészen égőáldozatul.

52 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

53 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Elisámának, Ammihúd fiának áldozata.

54 Nyolczadnapon a Manasse fiainak fejedelme: Gamliél, Pédasúr fia.

55 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harcmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

56 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

58 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

59 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Gámliélnek, a Pédasúr fiának áldozata.

60 Kilenczednapon a Benjámin fiainak fejedelme: Abidán, a Gideóni fia.

61 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harcmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

62 Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

64 Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

65 Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Abidánnak, Gideóni fiának áldozata.

66 Tizedik napon a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, az Ammisaddai fia.

67 Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harcmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze,

hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

⁶⁸ Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

⁶⁹ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

⁷⁰ Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

⁷¹ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Ahiézernek, az Ammisaddai fiának áldozata.

⁷² Tizenegyedik napon az Áser fiainak fejedelme: Págiel, Okrán fia.

⁷³ Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

⁷⁴ Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

⁷⁵ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

⁷⁶ Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

⁷⁷ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Págielnek, Okrán fiának áldozata.

⁷⁸ Tizenkettedik napon a Nafthali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia.

⁷⁹ Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

⁸⁰ Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

⁸¹ Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

⁸² Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

⁸³ Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Ahirának, az Enán fiának áldozata.

⁸⁴ Ez volt az áldozat az oltár felszentelésére, a napon, a melyen felkenetett, az Izráelnek fejedelmeitől. Tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst medencze, tizenkét arany csésze.

⁸⁵ Száz és harmincz siklus súlyú vala egy ezüst tál, egy ezüst medencze pedig hetven siklus súlyú; az edények minden ezüstje: kétezer négyszáz siklus, a szent siklus szerint;

⁸⁶ Tizenkét arany csésze, füstölő szerekkel, tíz-tíz siklus súlyú vala egy-egy csésze, a szent siklus szerint: A csészéknek minden aranya: száz húsz siklus.

⁸⁷ Az egészen égőáldozatra való minden barom: tizenkét tulok, tizenkét kos, esztendőös bárány tizenkettő, a hozzájuk való ételáldozatokkal, és tizenkét kecskebak bűnért való áldozatul.

⁸⁸ A hálaadó áldozatra való minden barom pedig: huszonnégy tulok, hatvan kos, hatvan bak, esztendőös bárány hatvan. Ez volt az oltár felszentelésére való áldozat, minekutána felkenetett volt.

⁸⁹ Mikor pedig bemegy vala Mózes a gyülekezet sátorába, hogy szóljon ő vele, hallja vala annak szavát, a ki szól vala vele a fedél felől, amely van a bizonyság ládáján, a két Kérub közül; és szól vala vele.

FEJEZET 8

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

² Szólj Áronnak és mondd meg néki: Mikor felrakod a mécseket, a gyertyatartó elé világítson a hét mécs.

- ³ És úgy cselekedék Áron, és úgy raká fel mécseit, hogy a gyertyatartónak ellenébe tegyenek világosságot, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- ⁴ A gyertyatartó pedig ilyen alkotású: vert aranyból vala mind a szára, mind a virága; vert mű az; ama forma szerint, a melyet mutatott volt az Úr Mózesnek, úgy készíték a gyertyatartót.
- ⁵ Szóla továbbá az Úr Mózesnek, mondván:
- ⁶ Vedd a lévítákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket.
- ⁷ Így cselekedjél pedig velök, hogy megtisztítsad őket: hintsd reájok a tisztulás vizét, és az egész testöket beretváltják meg, és mossák meg ruháikat, hogy tiszták legyenek.
- ⁸ Azután vegyenek egy fiatal tulkot és hozzávaló ételáldozatul olajjal elegyített lisztlángot; egy másik fiatal tulkot pedig vegyenek bűnért való áldozatul.
- ⁹ Akkor vidd a lévítákat a gyülekezet sátora elé, és gyűjtsd egybe Izráel fiainak egész gyülekezetét.
- ¹⁰ Ezután vidd a lévítákat az Úr elé, és Izráel fiai tegyék kezeiket a lévítákra.
- ¹¹ Áron pedig lóbálja meg a lévítákat, áldozatul az Úr előtt, Izráel fiai részéről, hogy szolgáljanak az Úr szolgálatában.
- ¹² A lévíták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az Úrnak, a lévítákért engesztelésül.
- ¹³ És állassad a lévítákat Áron elé, és az ő fiai elé, és lóbáld meg őket áldozatul az Őrnak.
- ¹⁴ És válaszd külön a lévítákat Izráel fiai közül, hogy a lévíták legyenek az enyéim.
- ¹⁵ És azután menjenek el a lévíták a gyülekezet sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és lóbáld meg őket áldozatul.
- ¹⁶ Mert bizony nékem adattak ők Izráel fiai közül; mind azok helyett, a kik az ő anyjok méhét megnyitják; Izráelnek elsőszülöttei helyett vettem őket magamnak.
- ¹⁷ Mert enyém minden elsőszülött Izráel fiai között, emberből és baromból; a naptól fogva, hogy megöltem minden elsőszülöttet Egyiptom földén, magamnak szenteltem azokat.
- ¹⁸ A lévítákat pedig minden elsőszülött helyett vettem magamnak Izráel fiai között.
- ¹⁹ És odaadtam a lévítákat adományul Áronnak és az ő fiainak Izráel fiai közül, hogy Izráel fiainak tisztében járjanak el a gyülekezet sátorában, és hogy engesztelést végezzenek Izráel fiáiért, és ne legyen Izráel fiai között csapás, ha a szenthelyhez közelednek Izráel fiai.
- ²⁰ Úgy cselekedék azért Mózes és Áron, és Izráel fiainak egész gyülekezete a lévítákkal; a mint parancsolt vala az Úr Mózesnek a lévíták felől, mindazt úgy cselekedék ő velök Izráel fiai.
- ²¹ És megtisztíták magokat a lévíták, és megmosák ruháikat, és meglóbálá őket Áron áldozatul az Úr előtt, és engesztelést szerze nékik Áron, hogy tisztákká tegye őket.
- ²² Azután pedig bemenének a lévíták, hogy végezzék az ő szolgálatukat a gyülekezetnek sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt; a miképen parancsolt vala az Úr Mózesnek a lévíták felől, akképen cselekedének velök.
- ²³ Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:
- ²⁴ Ez is a lévítákra tartozik: Huszonöt esztendő korától fogva és azon felül, menjen be, hogy szolgálatot teljesítsen a gyülekezet sátorának szolgálatában.
- ²⁵ Ötven esztendő korától pedig lépjen ki e szolgálatnak sorából, és ne szolgáljon többé.
- ²⁶ Hanem segítse az ő atyafiait a gyülekezet sátorában, hogy azok az ő tisztökben eljárjanak; de szolgálatot ne teljesítsen. E képen cselekedjél a lévítákkal az ő szolgálatukban.

FEJEZET 9

Szóla pedig az Úr Mózesnek, a Sinai pusztájában, az Égyiptom földéből való kijövetelöknök második esztendejében, az első hónapban, mondván:

² Izráel fiai pedig készítsék el a páskhát a maga idejében.

³ E hónapnak tizennegyedik napján, estennen készítsék el azt a maga idejében. Minden ő rendtartása szerint, és minden ő szertartása szerint készítsék el azt.

⁴ Szóla azért Mózes Izráel fiainak, hogy készítsék el a páskhát.

⁵ És elkészíték a páskhát az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján, estennen, a Sinai pusztájában; mindent úgy cselekedének Izráel fiai, a mint az Úr parancsolta vala Mózesnek.

⁶ Valának pedig némelyek, a kik tisztátalanok valának holtember illetve miatt, és nem készítheték meg a páskhát azon a napon: járulának azért Mózes elé és Áron elé azon a napon.

⁷ És mondának azok az emberek néki: Mi tisztátalanok vagyunk holtember illetve miatt; miért tiltatunk meg, hogy ne vigyünk áldozatot az Úrnak a maga idejében Izráel fiai között?

⁸ És monda nékik Mózes: Legyetek vesztég, míglen megértem: mit parancsol az Úr ti felőletek?

⁹ Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

¹⁰ Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha valaki holtember illetve miatt tisztátalan, vagy messze úton leend közületek, vagy a ti utódaitok közül, mindazáltal készítsen páskhát az Úrnak.

¹¹ A második hónapnak tizennegyedik napján, estennen, készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.

¹² Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a páskhának minden rendtartása szerint készítsék el azt.

¹³ A mely ember pedig tiszta, vagy nincs útban, és elmulasztja a páskhát elkészíteni: irtassék ki az ilyen az ő népe közül: mert az Úrnak áldozatát nem vitte fel annak idejében; viselje az ilyen ember az ő bűnének terhét.

¹⁴ Hogyha pedig jövevény tartózkodik köztetek, és páskhát készít az Úrnak, a páskhának rendtartása szerint és annak szertartásai szerint készítse azt; egy rendtartástok legyen néktek, mind a jövevénynek, mind a föld lakosának.

¹⁵ A hajlék felállításának napján pedig befedezé a felhő a hajlékot, a bizonyság sátorát; és estve a hajlék felett vala, tűznek ábrázatjában reggelig.

¹⁶ Úgy vala szüntelen: A felhő borítja vala azt; és tűznek ábrázatja éjjel.

¹⁷ Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak vala Izráel fiai; és azon a helyen, a hol a felhő megáll vala, ott ütnek vala tábor Izráel fiai.

¹⁸ Az Úr szava szerint mennek vala Izráel fiai, és az Úr szava szerint táboroznak vala; mind addig, míg a felhő áll vala a hajlékon, táborban maradnak vala.

¹⁹ Még ha a felhő sok napig nyugszik vala a hajlékon, akkor is megtartják vala Izráel fiai az Úr rendelését, és nem indulának.

²⁰ Megesék, hogy a felső kevés napon át lőn a hajlékon: akkor is az Úr szava szerint maradnak vala táborban, és az Úr szava szerint indulnak vala.

²¹ Megesék, hogy a felhő estvétől fogva ott lőn reggelig; mikor azért reggel a felhő felszáll vala, akkor indulnak vala el; vagy egy nap és egy éjjel lőn ott; mikor azért a felhő felszáll vala, ők is indulának.

²² Vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy hosszabb ideig lőn ott; a meddig késik vala a felhő a hajlékon, vesztegelvén azon, táborban maradnak Izráel fiai is, és nem indulnak vala tovább; mikor pedig az felszáll vala, ők is indulnak vala.

²³ Az Úr szava szerint járnak vala tábort, és az Úr szava szerint indulnak vala. Az Úrnak rendelését megtartják vala, az Úrnak Mózes által való szava szerint.

FEJEZET 10

Ismét szóla az Úr Mózesnek, mondván:

² Csináltass magadnak két kürtöt, vert ezüstből csináltasd azokat, és legyenek azok néked a gyülekezet összegyűjtésére, és a táborok megindítására.

³ És mikor megfújják azokat, gyűljön te hozzád az egész gyülekezet, a gyülekezet sátorának nyílása elé.

⁴ Ha csak egyet fújnak meg, akkor gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel ezereinek fejei.

⁵ Ha pedig riadót fújtok meg, akkor induljon azok tábora, a kik napkelet felől táboroznak.

⁶ Mikor pedig másodszor fújtok riadót, akkor induljon azok tábora, a kik dél felől táboroznak. Riadót fújjanak azok indulására.

⁷ Mikor pedig összegyűjtitek a gyülekezetet, egyszerűen kürtöljete, és ne fújjatok riadót.

⁸ A kürtöket pedig Áron fiai, a papok fújják; és legyen ez néktek örökkévaló rendtartás a ti nemzetségeitek között.

⁹ És mikor viadalra mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségeitek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fújjatok riadót, és emlékezetben leszte az Úr előtt, a ti Istenetek előtt, és megszabadultok a ti ellenségeitektől.

¹⁰ A ti vígasságtoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fújjatok meg a kürtöket, a ti egészen égőáldozataitokra, és a ti hálaáldozatitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Istenetek előtt. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

¹¹ Vala pedig a második esztendőben a második hónapban, a hónapnak huszadik napján, felszálla a felhő a bizonyosság hajlékáról.

¹² És elindulának Izráel fiai az ő menésöknek rendje szerint a Sinai pusztájából; és megállapodék a felhő Párán pusztájában.

¹³ Elindulának azért először az Úrnak Mózes által való parancsolatja szerint.

¹⁴ Elindula pedig először a Júda fiai táborának zászlója az ő serege szerint; és az ő seregének feje vala Naasson, az Amminádáb fia.

¹⁵ Az Izsakhár fiai törzséből való seregnek feje pedig Néthanéel vala, Suárnak fia.

¹⁶ És a Zebulon fiai törzséből való seregnek feje vala Eliáb, Hélonnak fia.

¹⁷ És elbontatván a hajlék, elindulának Gersonnak és Mérárinak fiai, a hajlék hordozói.

¹⁸ Azután indula a Rúben táborának zászlója az ő seregeik szerint, és az ő seregének feje vala Elisur, Sedeúrnak fia.

¹⁹ A Simeon fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Selúmiel, Surisaddainak fia.

²⁰ És a Gád törzséből való seregnek feje vala Eliásáf, Dehuélnak fia.

²¹ Elindulának a Kéhátiták is, a szentség hordozói, és amazok felállíták vala a hajlékot, míg ezek oda jutnak vala.

²² Azután elindula az Efraim fiai táborának zászlója az ő seregei szerint, és az ő seregének feje vala Elisáma, Ammihúdnak fia.

²³ A Manasse fiai törzséből való seregnek feje vala Gámliél, Pédasúrnak fia.

- ²⁴ A Benjámin fiai törzséből való seregnek feje vala Abidán, Gideóninak fia.
- ²⁵ Utolszor indula el a Dán fiai táborának zászlója, mint az egész tábornak utócsapata az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Ahiézer; az Ammisaddai fia.
- ²⁶ Az Áser fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Págiel, Okhránnak fia.
- ²⁷ És a Nafthali fiai törzséből való seregnek feje vala Akhira, az Enán fia.
- ²⁸ Ilyen vala Izráel fiainak menetele az ő seregeik szerint: ekképen mentek.
- ²⁹ Monda pedig Mózes Hóabábnak, a ki fia vala a Midiánból való Reuélnek, a Mózes ipának: Arra a helyre indulunk mi, a mely felől azt mondta vala az Úr: néktek adom. Jer el velünk, és jól teszünk veled, mert az Úr jót ígért Izráelnek.
- ³⁰ Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek.
- ³¹ És monda Mózes: Kérlek, ne hagyj el minket: mert te tudod, hol kell megszállanunk e pusztában, és légy nekünk szemünk gyanánt.
- ³² És ha eljősz velünk, a mi jót cselekszik velünk az Úr, közöljük azt veled.
- ³³ Elmenének azért az Úr hegyétől háromnapi járásnyira, és az Úr szövetségének ládája megyen vala ő előttök háromnapi járásnyira, hogy kiszemelje nekik: hol kelljen megszállaniok.
- ³⁴ És az Úr felhője vala ő rajtok nappal, mikor elindulának a táborból.
- ³⁵ Mikor pedig el akarták indítani a ládát, ezt mondja vala Mózes: Kelj fel Uram, és széledjenek el a te ellenségeid, és fussanak el előled a te gyűlölőid.
- ³⁶ Mikor pedig megáll vala, ezt mondja vala: Fordulj vissza Uram Izráelnek tízezerszer való ezereihez.

FEJEZET 11

És lőn, hogy panaszolkodék a nép az Úr hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá az Úr, és haragra gerjede, és felgyullada ellenök az Úrnak tüze és megemészté a tábornak szélét.

- ² Kiálta azért a nép Mózeshez, és könyörgé Mózes az Úrnak, és megszűnék a tűz.
- ³ És nevezé azt a helyet Thaberának; mert felgyulladt vala ellenök az Úrnak tüze.
- ⁴ De a gyűlevész nép, a mely köztök vala, kívánságba esék, és Izráel fiai is újra sírálni kezdenek, és mondának: Kicsoda ad nekünk húst ennünk?
- ⁵ Visszaemlékezünk a halakra, a melyeket ettünk Égyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a foghagymákra.
- ⁶ Most pedig a mi lelkünk eleped, mindennek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb mint manna.
- ⁷ (A manna pedig olyan vala mint a kóriándrum magva, a színe pedig mint a bdelliomnak színe.
- ⁸ Kiomol vala pedig a nép, és szedik vala a mannát, és őrlék vala kézimalmokban, vagy megtörik vala mozsárban, és megfőzik vala fazékban, és csinálnak vala abból pogácsákat: az íze pedig olyan vala, mint az olajos kalácsé.
- ⁹ Mikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra.)
- ¹⁰ És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, kiki az ő sátorának nyílása előtt; és igen felgerjede az Úr haragja, és nem tetszék az Mózesnek.
- ¹¹ És monda Mózes az Úrnak: Miért nyomorítád meg a te szolgádat? és miért nem találék kegyelmet a te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét én reám vetéd?

- 12** Avagy tölem fogantatott-e mind az egész nép? avagy én szültem-e őt, hogy azt mondod nékem: Hordozd őt a te kebleden, a miképen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, a mely felől megesküdtél az ő atyáinak?
- 13** Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mind ez egész népnek? mert reám sírnak, mondván: Adj nekünk húst, hadd együnk!
- 14** Nem viselhetem én magam mind ez egész népet; mert erőm felett van.
- 15** Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engemet, ölj meg ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat.
- 16** Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izráel vénei közül, a kikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előljárói, és vidd őket a gyülekezet sátorához, és álljanak ott veled.
- 17** Akkor alá szállok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a lélekből, a mely te benned van, és teszem ő beléjük, hogy viseljék te veled a népnek terhét, és ne viseljed te magad.
- 18** A népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ad nekünk húst ennünk? mert jobban vala nekünk dolgunk Égyiptomban. Azért az Úr ad néktek húst! és enni fogtok.
- 19** Nem csak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon;
- 20** Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és útálatossá lesz elöttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, a ki közöttetek van; és sírtatok ő előtte mondván: Miért jöttünk ide ki Égyiptomból?
- 21** És monda Mózes: Hatszáz ezer gyalogos e nép, a mely között én vagyok, és te azt mondod: Húst adok nekik, és esznek egy egész hónapig?!
- 22** Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é nekik, hogy elég legyen nekik? vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é nekik, hogy elég legyen nekik?
- 23** Akkor monda az Úr Mózesnek: Avagy megrövidült-é az Úrnak keze? Majd meglátod: beteljesedik-é néked az én beszédem vagy nem?
- 24** Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek az Úr beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül.
- 25** Akkor leszálla az Úr felhőben, és szóla néki, és elszakasztá abból a lélekből, a mely vala ő benne, és adá a hetven vén férfiúba. Mihelyt pedig megnyugovék ő rajtok a lélek, menten prófétálának, de nem többé.
- 26** Két férfiú azonban elmaradt vala a táborban; egyiknek neve Eldád, a másiknak neve Médád, és ezeken is megnyugodott vala a lélek; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek vala el a sátorhoz, és mégis prófétálának a táborban.
- 27** Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és monda: Eldád és Médád prófétálnak a táborban.
- 28** Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgája, az ő választottai közül való, és monda: Uram, Mózes, tiltsd meg őket!
- 29** És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az ő lelkét ő beléjük.
- 30** Ezután visszatére Mózes a táborba, ő és az Izráel vénei.
- 31** És szél jöve ki az Úrtól, és hozá fűrjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságyira a földnek színen.
- 32** Akkor felkele a nép és azon az egész napon, és egész éjjel, és az egész következő

napon gyűjtének magoknak fűjeket, a ki keveset gyűjtött is, gyűjtött tíz hómert, és kitergeték azokat magoknak a tábor körül.

³³ A hús még foguk között vala, és meg sem emésztették vala, a mikor az Úrnak haragja felgerjede a népre és megveré az Úr a népet igen nagy csapással.

³⁴ És elnevezék azt a helyet Kibrot-thaavának: mert ott temeték el a mohó népet.

³⁵ Kibrot-thaavától elméne a nép Haseróthba; és ott valának Haseróthban.

FEJEZET 12

Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, a kit feleségül vőn, mert kúsita asszonyt vett vala feleségül.

² És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr.

³ (Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, a kik e föld színén vannak.)

⁴ Mindjárt monda azért az Úr Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezetnek sátorába; és kimenének ők hárman.

⁵ Akkor leszálla az Úr felhőnek oszlopában, és megállá a sátonak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten.

⁶ És monda: Halljátok meg most az én beszédeimet: Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal.

⁷ Nem így az én szolgálommal, Mózesrel, a ki az én egész házamban hív.

⁸ Szemtől szembe szólok ő vele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgálom ellen, Mózes ellen?

⁹ És felgyullada az Úr haragja ő reájok, és elméne.

¹⁰ És a felhő is eltávozék a sátor felül, és ímé Miriám poklos vala, feje mint a hó; és rátekinte Áron Miriámra, és ímé poklos vala.

¹¹ Monda azért Áron Mózesnek: Kérlek Uram, ne tulajdonítsad nekünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkeztünk!

¹² Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, a melynek húsa félig megemésztetik, mikor kijő az ő anyjának méhéből.

¹³ Kiálta azért Mózes az Úrhoz, mondván: Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt!

¹⁴ Az Úr pedig monda Mózesnek: Ha csak az atya pökött volna is az ő orcájára, avagy nem kellene-é szégyenkeznie hetednapig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és azután hívassék vissza.

¹⁵ Kirekeszteték azért Miriám a táboron kívül hét napig. És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám.

¹⁶ (13:1) Azután pedig elindula a nép Haseróthból, és tábort ütének Párán pusztájában.

FEJEZET 13

(13:2)

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

² (13:3) Küldj férfiakat, hogy kémleljék meg a Kanaán földét, a melyet én adok Izráel fiainak; az ő atyáiknak mindenik törzséből egy-egy férfiút küldjete, mind olyat, a ki

főember közöttök.

³ (13:4) Elküldé azért őket Mózes Párán pusztájából az Úr rendelése szerint; és azok a férfiak mindnyájan főemberek valának Izráel fiai között.

⁴ (13:5) Ezek pedig azoknak nevei: A Rúben nemzetségéből Sámmua, a Zakhúr fia.

⁵ (13:6) A Simeon nemzetségéből Safát, a Hóri fia.

⁶ (13:7) A Júda nemzetségéből Káleb, a Jefunné fia.

⁷ (13:8) Az Izsakhár nemzetségéből Igál, a József fia.

⁸ (13:9) Az Efraim nemzetségéből Hósea, a Nún fia.

⁹ (13:10) A Benjámin nemzetségéből Pálthi, a Rafú fia.

¹⁰ (13:11) A Zebulon nemzetségéből Gaddiel, a Szódi fia.

¹¹ (13:12) A József nemzetségéből, a Manasse nemzetségéből Gaddi, a Szúsi fia.

¹² (13:13) A Dán nemzetségéből Ammiél, a Gemáli fia.

¹³ (13:14) Az Áser nemzetségéből Szenthúr, a Mikaél fia.

¹⁴ (13:15) A Nafthali nemzetségéből Nahbi, a Vofsi fia.

¹⁵ (13:16) A Gád nemzetségéből Géuel, a Mákhí fia.

¹⁶ (13:17) Ezek ama férfiaknak nevei, a kiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére. És nevezé Mózes Hóseát, a Nún fiát Józsuénak.

¹⁷ (13:18) És mikor elküldé őket Mózes a Kanaán földének megkémlelésére, monda nékik: Menjete fel erre dél felől, és hájgatok fel a hegyre.

¹⁸ (13:19) És nézzétek meg a földet, hogy milyen az; és a népet, a mely lakozik azon: erős-é az vagy erőtlén, kevés-é az vagy sok?

¹⁹ (13:20) És milyen a föld, a melyben lakozik az: jó-é az vagy hitvány; és milyenek a városok, a melyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-é?

²⁰ (13:21) És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakaszszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai valának.

²¹ (13:22) Felmenének azért, és megkémlelék a földet a Czin pusztájától fogva mind Rehóbig, odáig, a hol Hamáthba mennek.

²² (13:23) És felmenének dél felől, és jutának Hebronig; valának pedig ott Ahimán, Sésai és Thalmai, az Anák fiai: (Hebron pedig hét esztendővel építettett előbb, mint az egyiptomi Czoán).

²³ (13:24) Mikor pedig eljutának Eskol völgyéig, lemetszének ott egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten vivék azt rúdon; és a gránátalmákból és a figékből is szakasztának.

²⁴ (13:25) Azt a helyet elnevezék Eskol völgyének, a szőlőfürtért, a melyet lemetszettek vala onnét Izráel fiai.

²⁵ (13:26) És visszatérének a föld megkémleléséből negyven nap mulva.

²⁶ (13:27) És menének, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; és hírt vivének nékik és az egész gyülekezetnek, és megmutaták nékik a földnek gyümölcsét.

²⁷ (13:28) Így beszélének néki, és ezt mondák: Elmentünk vala arra a földre, a melyre küldöttél vala minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!

²⁸ (13:29) Csakhogy erős az a nép, a mely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott!

²⁹ (13:30) Amálek lakik a dél felől való földön, és Khitteus, Jebuzeus és Emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett, és a Jordán partján pedig Kananeus lakik.

- ³⁰ (13:31) És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírnunk azzal;
- ³¹ (13:32) Mindazáltal a férfiak, a kik felmentek vala vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.
- ³² (13:33) És rossz hírének vivék annak a földnek, a melyet megkémlelték volt, Izráel fiaihoz, mondván: Az a föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, a mely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, a melyet láttunk azon, szála emberekből áll.
- ³³ (13:34) És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

FEJEZET 14

És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán.

- ² És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izráel fiai, és monda nekik az egész gyülekezet: Vajha megholtunk volna Égyiptom földén! vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!
- ³ Miért is visz be minket az Úr arra a földre? hogy fegyver miatt hulljunk el? feleségeink és a kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nekünk visszatérnünk Égyiptomba?
- ⁴ És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járót, és térjünk vissza Égyiptomba.
- ⁵ Akkor arczczal leborulának Mózes és Áron Izráel fiai gyülekezetének egész községe előtt.
- ⁶ Józsué pedig, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, a kik a földnek kémlelői közül valók valának, meghasogatók ruháikat.
- ⁷ És szólának Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: A föld, a melyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igen-igen jó föld.
- ⁸ Ha az Úrnak kedve telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nekünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó föld.
- ⁹ Csakhogy ne lázongjatok az Úr ellen, se ne féljete annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlök az ő oltalmok, de az Úr velünk van: ne féljete tőlök!
- ¹⁰ Mikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezzék őket: megjelenék az Úrnak dicsősége a gyülekezet sátorában Izráel minden fiának.
- ¹¹ És monda az Úr Mózesnek: Meddig gyaláz engemet ez a nép? Meddig nem hisznek nekem, mind ama csodatételeim mellett sem, a melyeket cselekedtem közöttök?
- ¹² Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszek, és ő nálánál erősebbé.
- ¹³ És monda Mózes az Úrnak: Ha meghallják az égyiptombeliek (mert közülök hoztad fel e népet a te hatalmad által):
- ¹⁴ Elmondják majd e föld lakosainak, a kik hallották, hogy te Uram e nép között vagy, hogy szemtől szembe megjelentetted magadat te Uram, és hogy a te felhő megállott ő rajtok, és felhőoszlopban jársz te ő előttök nappal, éjjel pedig tűzoszlopban.
- ¹⁵ Hogyha mind egyig elveszted e népet, így szólának majd e népek, a melyek hallották a te híredet, mondván:
- ¹⁶ Mivelhogy nem vihette be az Úr e népet a földre, a mely felől megesküdött nekik, azért öldöste le őket a pusztában.
- ¹⁷ Most azért hadd magasztaltassék fel az Úrnak ereje, a miképen szólottál, mondván:

18 Az Úr késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétet, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák álnokságait a fiakban harmad és negyed íziglen.

19 Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a te irgalmasságod nagy volta szerint, a miképen megbocsátottál e népnek Égyiptomtól fogva mind eddig.

20 És monda az Úr: Megkegyelmeztem a te beszéded szerint.

21 De bizonynal élek én, és betölti az Úr dicsősége az egész földet.

22 Hogy mindazok az emberek, a kik látták az én dicsőségemet és csudáimat, a melyeket cselekedtem Égyiptomban és e pusztában, és megkisértettek engemet immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak:

23 Nem látják meg azt a földet, a mely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, a kik gyaláztak engem.

24 De az én szolgámat, Kálebet, mivelhogy más lélek volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, a melyre bement vala, és örökségül bírja azt az ő magva.

25 De Amálek és Kananeus lakik a völgyben; holnap forduljatok meg, és induljatok a pusztába, a veres tenger útján.

26 Szóla annakfelette az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

27 Meddig tûrjek e gonosz gyülekezetnek, a mely zúgolódik ellenem? Hallottam Izráel fiainak zúgolódásait, a kik zúgolódnak ellenem!

28 Mondd meg nékik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy épen úgy cselekszem veletek, a miképen szólottatok az én füleim hallására!

29 E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, a kik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húsz esztendőstől fogva és azon felül, a kik zúgolódtatok ellenem.

30 És nem mentek be arra a földre, a melyre nézve felemeltem az én kezemet, hogy lakosokká teszek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát kivéve.

31 De kicsinyeiteket, a kik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, a melyet megúttátok.

32 A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el.

33 A ti fiaiok pedig, mint a pásztorok, bujdosnak e pusztában negyven esztendeig, és viselik a ti paráználkodásitoknak büntetését, míglen megemésztetnek a ti holttesteitek e pusztában.

34 A napok száma szerint, a melyeken megkémleltétek a földet, (tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő), negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az én elfordulásomat.

35 Én, az Úr, szólottam. Bizonyára ezt mívelem az egész gonosz gyülekezettel, a mely összegyülekezett vala ellenem; ebben a pusztában emésztetnek meg, és ugyanott hálnak meg.

36 A férfiak azért, a kiket elküldött vala Mózes a földnek megkémlelésére, és visszatérének és felúdíták ellene az egész gyülekezetet, rossz hírt terjesztvén arról a földről;

37 Azok a férfiak azért, a kik rossz hírt terjesztének a földről, meghalának az Úr előtt csapás által.

38 Csak Józsué, a Nún fia, és Kaleb, a Jefunné fia, maradának életben ama férfiak közül, a kik mentek vala a földet megkémlelni.

- ³⁹ A mint pedig elbeszélé Mózés e beszédeket Izráel fiainak, a nép felette igen keserge.
- ⁴⁰ És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, a melyről szólott az Úr, mert vétkeztünk.
- ⁴¹ És monda Mózés: Miért hágjátok át ilyen módon az Úr akaratát, holott nem sikerülhet az néktek.
- ⁴² Fel ne menjetek, mert nem lesz közöttetek az Úr, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt.
- ⁴³ Mert az Amálek és a Kananeus van ott előttetek, és fegyver által hulltok el. Mivelhogy elfordultatok az Úrtól, nem is lesz az Úr veletek.
- ⁴⁴ Mindazonáltal merészkedének felmenni a hegy tetejére; de az Úr szövetségének ládája és Mózés meg sem mozdulának a táborból.
- ⁴⁵ Alászálla azért az Amálek és a Kananeus, a ki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.

FEJEZET 15

Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

- ² Szólj Izráel fiainak, és mondd nékik: Mikor bementek a ti lakó földetekre, a melyet én adok néktek.
- ³ És tűzáldozatot akartok készíteni az Úrnak, egészen égő- vagy véres áldozatot, vagy fogadás teljesítése végett, vagy szabadakarat szerint, vagy a ti ünnepiteken, hogy tulok- vagy juhféléből kedves illatot készítsetek az Úrnak:
- ⁴ Akkor, a ki áldozza az ő áldozatját, vigyen az Úrnak ételáldozatul egy tizedrész efa lisztlángot, egy negyedrészt hin olajjal elegyítve.
- ⁵ Italáldozatul pedig egy negyedrészt hin bort adj az egészen égő- vagy véres áldozathoz egy-egy bárány mellé.
- ⁶ Vagy ha kossal áldozol, készíts ételáldozatul két tizedrészt efa lisztlángot megelegyítve egy hin olajnak harmadrészával;
- ⁷ Italáldozatul pedig egy hin bornak harmadrészét. Így viszel az Úrnak jóillatú áldozatot.
- ⁸ Hogyha fiatal tulkot akarsz készíteni egészen égő- vagy véres áldozatul fogadás teljesítése végett, vagy hálaáldozatul az Úrnak:
- ⁹ Akkor vígy a fiatal tulokkal egyetemben ételáldozatul három tizedrészt efa lisztlángot, megelegyítve egy hin olajnak felével.
- ¹⁰ Italáldozatul pedig vígy fel fél hin bort; kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.
- ¹¹ Eképpen cselekedjetez mindenik ökörnél, mindenik kosnál, mind a juhoknak, mind a kecskéknél bárányainál.
- ¹² A barmok száma szerint, a melyeket áldozatra készítetek: így cselekedjetez mindenikkel, az ő számok szerint.
- ¹³ Minden benszülött így cselekedjék ezekkel, hogy kedves illatú tűzáldozatot vigyen az Úrnak.
- ¹⁴ Ha pedig jövevény tartózkodik nálatok, vagy lesz köztetek a ti nemzetségeitek szerint, és kedves illatú tűzáldozatot készíts az Úrnak: a miképen ti cselekesztek, a képen cselekedjék az is.
- ¹⁵ Óh, község! néktek és a köztetek lakozó jövevénynek egy rendtartástok legyen; örökkévaló törvény legyen a ti nemzetségeiteknél, hogy az Úr előtt olyan legyen a jövevény, mint ti.

- 16** Egy törvényetek legyen, és egy szabályotok néktek és a jövevénynek, a mely közöttetek lakik.
- 17** Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:
- 18** Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor bementek a földre, a melyre én viszlek be titeket:
- 19** Akkor, ha majd esztek a földnek kenyeréből, adjatok felemelt áldozatot az Úrnak.
- 20** A ti téisztátok zseugéjét lepenyként mutassátok fel áldozatul; mint a szérűről felemelt áldozatot, úgy mutassátok fel azt.
- 21** A ti téisztátok zseugéjéből adjatok az Úrnak felemelt áldozatot, a ti nemzetségeitek szerint.
- 22** És ha megtévelyedtek, és nem cselekszitek meg mind e parancsolatokat, a melyeket szóltt vala az Úr Mózesnek;
- 23** Mind azokat, a melyeket parancsolt az Úr néktek Mózes által, az naptól fogva, a melyen parancsolta azokat az Úr, és azután a ti nemzetségeiteknek is:
- 24** Akkor, hogyha a gyülekezet tudtán kívül esik a tévedés, az egész gyülekezet áldozzék egy fiatal tulkot egészen égőáldozatul, kedves illatul az Úrnak, és étel- és italáldozatot is hozzá szokás szerint, és egy kecskebakot bűnért való áldozatul.
- 25** És végezzen engesztelést a pap Izráel fiainak egész gyülekezetéért, és megbocsáttatik nékik, mert tévedés volt az; ők pedig vigyék be az ő áldozatjokat tűzáldozatul az Úrnak, és a bűnért való áldozatjokat az Úr elé az ő tévedésökért.
- 26** És megbocsáttatik Izráel fiai egész gyülekezetének, és a közöttök tartózkodó jövevénynek; mert az egész nép tévedésben volt.
- 27** Hogyha csak egy ember vétkezik tévedésből: áldozzék egy esztendő kecskét bűnért való áldozatul.
- 28** A pap végezzen engesztelést azért a tévedő emberért, a ki tévedésből vétkezett az Úr előtt, és ha engesztelést szerez néki, megbocsáttatik néki.
- 29** A benszülöttnek Izráel fiai között és a jövevénynek, a ki közöttök tartózkodik: egy törvényetek legyen néktek a felől, a ki tévedésből cselekszik.
- 30** De a mely ember felemelt kézzel cselekszik, akár benszülött akár jövevény, az Urat illeti az szidalommal, vágassék ki azért az az ő népe közül;
- 31** Mivelhogy az Úrnak szavát megvetette, és az ő parancsolatját megszegte, kiirtatván kiirtassék az az ember, az ő hamissága legyen ő rajta.
- 32** Mikor pedig Izráel fiai a pusztában valának, találának egy férfiat, ki fád szedeget vala szombatnapon.
- 33** És elvivék azt, a kik találták vala azt fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész gyülekezetéhez.
- 34** És őrizet alá adák azt, mert nem vala kijelentve, mit kelljen vele cselekedni.
- 35** És monda az Úr Mózesnek: Halállal lakoljon az a férfi, kövezze őt agyon az egész gyülekezet a táboron kívül.
- 36** Kivivé azért őt az egész gyülekezet a táboron kívül, és agyon kövezék őt, és meghala, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 37** És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- 38** Szólj Izráel fiainak, és mondjad nékik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt.
- 39** És arra való legyen néktek a bojt, hogy mikor látjátok azt, megemlékezzetek az Úrnak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek

után, és a ti szemeitek után, a melyek után ti paráználkodtok.

⁴⁰ Hogy megemlegessétek, és megcselekedjétek minden én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Istenetek előtt.

⁴¹ Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy legyek néktek Istenetekké. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

FEJEZET 16

Kóré pedig az Iczhár fia, a ki a Lévi fiának, Kéhátnak fia vala; és Dáthán és Abirám, Eliábnak fiai; és On, a Péleth fia, a kik Rúben fiai valának, fogták magokat;

² És támadának Mózes ellen, és velök Izráel fiai közül kétszáz és ötven ember, a kik a gyülekezetnek fejedelmei valának, tanácsbeli híres neves emberek.

³ És gyülekezének Mózes ellen és Áron ellen, és mondának nékik: Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttök van az Úr: miért emelitek azért fel magatokat az Úr gyülekezete fölé?

⁴ És mikor hallá ezt Mózes, arcra borula,

⁵ És szóla Kórénak és az ő egész gyülekezetének, mondván: Reggel megmutatja az Úr: ki az övé és ki a szent, és kit fogadott magához; mert a kit magának választott, magához fogadja azt.

⁶ Ezt cselekedjétek azért: Vegyetek magatoknak temjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete!

⁷ És tegyetek azokba tüzet, és rakjatok rá füstölő szert az Úr előtt holnap, és az a férfiú legyen szent, a kit kiválaszt az Úr. Sokat tulajdonítotok magatoknak, Lévi fiai!

⁸ És monda Mózes Kórénak: Halljátok meg, kérlek, Lévi fiai:

⁹ Avagy keveslitek-é azt, hogy titeket Izráel Istene külön választott Izráel gyülekezetétől, hogy magához fogadjon titeket, hogy szolgáljatok az Úr sátorának szolgálatában, hogy álljatok e gyülekezet előtt, és szolgáljatok néki?

¹⁰ És hogy magának fogadott tégedet, és minden atyádfiát, a Lévi fiait te veled; hanem még a papságot is kívánjátok?

¹¹ Azért hát te és a te egész gyülekezeted az Úr ellen gyülekeztetek össze; mert Áron micsoda, hogy ő ellene zúgolódtok?

¹² Elkülde azután Mózes, hogy hívják elő Dáthánt és Abirámot, az Eliáb fiait. Azok pedig felelének: Nem megyünk fel!

¹³ Avagy kevesled-é azt, hogy felhozál minket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket a pusztában; hanem még uralkodni is akarsz rajtunk?

¹⁴ Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál be minket, sem szántóföldet és szőlőt nem adtál nekünk örökségül! Avagy ki akarod-é szúrni az emberek szemeit? Nem megyünk fel!

¹⁵ Megharaguvék azért Mózes igen, és monda az Úrnak: Ne tekints az ő áldozatjokra! Egy szamarat sem vettem el tőlök, és egyet sem bántottam közülök.

¹⁶ Azután monda Mózes Kórénak: Te és a te egész gyülekezeted legyetek az Úr előtt; te és azok és Áron, holnap.

¹⁷ És kiki vegye az ő temjénezőjét, és tegyetek abba füstölő szert, és vigyétek az Úr elé, kiki az ő temjénezőjét; kétszáz és ötven temjénezőt. Te is, és Áron is, kiki az ő temjénezőjét.

¹⁸ Vevé azért kiki az ő temjénezőjét, és tevének abba tüzet, és rakának arra füstölő szert,

és megállanak a gyülekezet sátorának nyílása előtt, Mózes is és Áron.

19 Kóré pedig összegyűjtötte vala ellenök az egész gyülekezetet a gyülekezet sátorának nyílásához, és megjelenék az Úrnak dicsősége az egész gyülekezetnek.

20 És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

21 Válgatok külön e gyülekezettől, hogy megemészssem őket egy szempillantásban.

22 Ők pedig arcukra borulának, és mondának: Isten, minden test lelkének Istene! nem egy férfiú vétkezett-é, és az egész gyülekezetre haragszol-é?

23 Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván:

24 Szólj a gyülekezetnek, mondván: Menjetek el a Kóré, Dáthán és Abirám hajléka mellől köröskörül.

25 Felkele azért Mózes, és elméne Dáthán és Abirám felé, követék őt Izráel vénei.

26 És szóla a gyülekezetnek, mondván: Kérlek, távozzatok el ez istentelen emberek sátorai mellől, és semmit ne illessetek abból, a mi az övék, hogy el ne vesszettek az ő bűneik miatt.

27 És elmenének a Kóré, Dáthán és Abirám hajlékai mellől köröskörül; Dáthán pedig és Abirám kimenének, megállván az ő sátoraiknak nyílásánál feleségeikkel, fiaikkal és kisdedeikkel.

28 Akkor monda Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engemet, hogy cselekedjem mind e dolgokat, hogy nem magamtól indultam:

29 Ha úgy halnak meg ezek, a mint meghal minden más ember, és ha minden más ember büntetése szerint büntettetnek meg ezek: akkor nem az Úr küldött engemet.

30 Ha pedig az Úr valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, a mi az övék, és elevenen szállanak alá pokolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az Urat.

31 És lőn, a mint elvégezé mind e beszédek, meghasada a föld alattok.

32 És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és az ő háznépeiket: és minden embert, a kik Kóréé valának, és minden jószágukat.

33 És alászállának azok és mindaz, a mi az övék, elevenen a pokolra: és befedezé őket a föld, és elveszének a község közül.

34 Az Izraeliták pedig, a kik körülöttek valának, mind elfutának azoknak kiáltására; mert azt mondják vala: netalán elnyel minket a föld!

35 És tűz jöve ki az Úrtól, és megemészté ama kétszáz és ötven férfiút, a kik füstölő szerekkel áldoznak vala.

36 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:

37 Mondd meg Eleázárnak, Áron pap fiának, hogy szedje ki a temjénezőket a tűzből, a tüzet pedig hintsd széjjel, mert megszenteltettek a temjénezők;

38 Ezeknek temjénezői, a kik a magok lelke ellen vétkeztek. És csináljanak azokból vékonyra vert lapokat az oltár beborítására. Mivelhogy járultak azokkal az Úr elé, és megszenteltettek: legyenek jegyül Izráel fiainak.

39 Felszedé azért Eleázár pap a réz temjénezőket, a melyekkel a megégettek járultak vala oda, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására.

40 Emlékeztetöül Izráel fiainak, hogy senki idegen, a ki nem az Áron magvából való, ne járuljon az Úr elé füstölő szerrel füstölögtetni, hogy úgy ne járjon, mint Kóré és mint az ő gyülekezete, a miképen megmondotta vala néki az Úr Mózes által.

41 És másnap felzúdula Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron ellen, mondván: Ti öltétek meg az Úrnak népét!

- ⁴² Mikor pedig egybegyűle a gyülekezet Mózes ellen és Áron ellen, akkor fordulának a gyülekezet sátora felé: és íme befedezte vala azt a felhő, és megjelenék az Úrnak dicsősége.
- ⁴³ Mózes azért és Áron menének a gyülekezet sátora elé.
- ⁴⁴ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ⁴⁵ Menjetek ki e gyülekezet közül, hogy megemészszen őket egy szempillantásban; ők pedig orczájokra borulának.
- ⁴⁶ És monda Mózes Áronnak: Fogd a temjénezőt, és tégy abba tüzet az oltárról, és rakj reá füstölő szert, és vidd hamar a gyülekezethez, és végezz engesztelést értök, mert kijött az Úrtól a nagy harag, elkezdődött a csapás.
- ⁴⁷ Vevé azért Áron a temjénezőt, a mint mondotta vala Mózes, és futa a község közé, és ímé elkezdődött vala a csapás a nép között. És füstölő áldozatot tön, és engesztelést szerze a népnek.
- ⁴⁸ És megállá a megholtak között és élők között; és megszûnék a csapás.
- ⁴⁹ És valának, a kik megholtak vala e csapás alatt, tizennégy ezer hétszázan; azokon kívül, a kik megholtak vala a Kóré dolgáért.
- ⁵⁰ És visszatére Áron Mózeshez a gyülekezet sátorának nyílásához. Így szûnék meg a csapás.

FEJEZET 17

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

- ² Szólj Izráel fiainak, és végy tőlök egy-egy vesszőt az ő atyáiknak háza szerint; az ő atyáik házának valamennyi fejedelmétől tizenkét vesszőt; és kinek-kinek a nevét írd fel az ő vesszejére.
- ³ Az Áron nevét pedig írd a Lévi vesszejére: mert egy vessző esik az ő atyjok házának fejéért.
- ⁴ És tedd le azokat a gyülekezet sátorában a biznyság ládája elé, a hol megjelenek néktek.
- ⁵ És lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, a kit elválasztok, kihajt; így hárítom el magamról Izráel fiainak zúgolódásait, a melyekkel zúgolódnak ti ellenetek.
- ⁶ Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és adának néki mind az ő fejedelmeik egy-egy vesszőt egy-egy fejedelemért; az ő atyáiknak háza szerint tizenkét vesszőt; az Áron vesszeje is azok között a vesszők között vala.
- ⁷ És letevé Mózes a vesszőket az Úr elé a biznyság sátorában.
- ⁸ És lön másnap, hogy beméne Mózes a biznyság sátorába; és ímé kihajtott vala a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandolát érlelt.
- ⁹ És kihozá Mózes mind azokat a vesszőket az Úr színe előtt mind az Izráel fiai elé, és miután megnézték vala, vevé kiki az ő vesszejét.
- ¹⁰ És monda az Úr Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a biznyság ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszűnjék az én ellenem való zúgolódások, hogy meg ne haljanak.
- ¹¹ És megcselekedé Mózes; a mint parancsolta vala az Úr néki, akképen cselekedék.
- ¹² És szólának Izráel fiai Mózesnek, mondván: Ímé pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk!
- ¹³ Valaki közel járul az Úrnak sátorához, meghal. Avagy mindenestől elpusztulunk-é?!

És monda az Úr Áronnak: Te és a te fiaid, és a te atyádnak háza te veled, hordozzátok a szent hajlék körül való hamisság büntetését. Te és a te fiaid te veled, hordozzátok a ti papságtok hamisságának büntetését.

² A te atyádfiait, Lévinek törzsét, a te atyádnak nemzetségét is vedd magad mellé, melletted legyenek, és néked szolgáljanak; te pedig és a te fiaid veled, szolgáljatok a bizonyosság sátora előtt.

³ És ügyeljenek a te ügyedre és az egész sáornak ügyére; de a szenthajlék edényeihez és az oltárhoz ne járuljanak, hogy meg ne haljanak mind ők, mind ti.

⁴ És melletted legyenek, és ügyeljenek a gyülekezet sátorának ügyére, a sáornak minden szolgálatja szerint; de idegen ne járuljon ti hozzátok.

⁵ Ügyeljetek azért a szenthajléknak ügyére, és az oltárnak ügyére, hogy ne legyen ezután harag Izráel fiai ellen.

⁶ Mert íme én választottam a ti atyátokfiai, a lévítákat Izráel fiai közül, mint az Úrnak adottakat, néktek, ajándékul, hogy szolgáljanak a gyülekezet sátorának szolgálatában.

⁷ Te pedig és a te fiaid te veled, ügyeljetek a ti papságotokra mindenben, a mik az oltárhoz tartoznak, és a függönyön belől vannak, hogy azokban szolgáljatok; a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándékul, azért az idegen, a ki oda járul, haljon meg.

⁸ Szóla azután az Úr Áronnak: Ímé én néked adtam az én felemelt áldozataimra való ügyelést is, valamit Izráel fiai nékem szentelnek, néked és a te fiaidnak adtam azokat felkenetési díjul, örökkévaló rendelés szerint.

⁹ Ez legyen tiéd a legszentségesebbekből, a melyek tűzzel meg nem égettetnek: Minden ő áldozatjok, akár ételáldozatjok, akár bűnért való áldozatjok, akár pedig vétekért való áldozatjok, a miket nékem adnak, mint legszentségesebbek, tiéd legyenek és a te fiaidé.

¹⁰ A legszentségesebb helyen egyed meg azt, csak a férfiak egyék azt; szentség legyen tenéked.

¹¹ Ez is tiéd legyen, mint felemelt áldozat az ő ajándékukból, Izráel fiainak minden meglóbált áldozataival együtt; néked adtam azokat és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak, örökkévaló rendelés szerint; mindenki, aki tiszta a te házában, eheti azt:

¹² Az olajnak minden kövérjét, és minden kövérjét a mustnak és gabonának, azoknak zsengéit, a melyeket az Úrnak adnak, tenéked adtam.

¹³ Mindennek első gyümölcsei az ő földjökön, a melyeket az Úrnak visznek, tiéd legyenek; mindenki, a ki tiszta a te házában, egye azokat.

¹⁴ Minden, a mi teljesen Istennek szenteltetik Izráelben, tiéd legyen.

¹⁵ Minden, ami az élő állatok közül az anyaméhet megnyitja, a melyet az Úrnak visznek, mind emberekből s mind barmokból a tiéd legyen; csakhogy az embernek elsőszülöttét váltsd meg, és a tisztátalan állatnak elsőszülöttét is megváltassad.

¹⁶ A melyek pedig váltságosok, egy hónapostól kezdve váltsd meg a te becslésed szerint, öt ezüst sikluson a szent siklus szerint: húsz géra az.

¹⁷ De a tehénnek első fajzását, vagy a juhnak első fajzását, vagy a kecskének első fajzását meg ne váltsd; mert szentelni valók azok; a véröket hintsd az oltárra, és azoknak kövérít füstölögtesd el kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak.

¹⁸ Azoknak a húsa pedig tiéd legyen, a miképen a meglóbált szegy, és a mint a jobb lapoczka is tiéd lesz.

¹⁹ Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, a melyeket az Úrnak áldoznak Izráel fiai,

néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, a kik veled vannak; sónak szövetsége ez, örökkévaló az Úr előtt, néked és a te magodnak veled.

²⁰ Monda pedig az Úr Áronnak: Az ő földjéből örökséged nem lesz, sem osztályrészed nem lesz néked ő közöttök: Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged Izráel fiai között.

²¹ De ímé a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatjokért való osztályrész ez a melylyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát.

²² És ne járuljanak ezután Izráel fiai a gyülekezetnek sátorához, hogy ne vétkezzenek, és meg ne haljanak.

²³ De a lévíták teljesítsék a gyülekezet sátorának szolgálatát, és ők viseljék az ő bűnüket; örökkévaló rendelés legyen a ti nemzetségeiteknel, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget.

²⁴ Mivelhogy Izráel fiainak tizedét, a mit felemelt áldozatul visznek fel az Úrnak, adtam a lévítáknak örökségül: azért végeztem ő felőlök, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget.

²⁵ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

²⁶ A lévítáknak pedig szólj, és mondd meg nekik: Mikor beszéditek Izráel fiaitól a tizedet, a melyet örökségtekül adtam néktek azoktól, akkor áldozatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a tizedből tizedet.

²⁷ És ez a ti felemelt áldozatok olyanul tulajdoníttatik néktek, mint a szérűről való gabona és mint a sajtóból kiömlő bor.

²⁸ Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, a melyet beszédtek Izráel fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak.

²⁹ Minden ti ajándékokból vigyétek a felemelt áldozatokat az Úrnak, mindenből a kövérjét, a mi abból szentelni való.

³⁰ Mondd meg azt is nekik: Mikor a kövérjét áldozátok abból, olyanul tulajdoníttatik az a lévítáknak, mintha a szérűről és sajtóból adnák.

³¹ Megehetitek pedig azt minden helyen, ti és a ti házatok népe; mert jutalmatok ez néktek a gyülekezet sátorában való szolgálatokért.

³² És nem lesztek bűnösök a miatt, ha abból a kövérjét áldozátok: és Izráel fiainak szent dolgait sem fertőztetitek meg, és meg sem haltok.

FEJEZET 19

Szóla azután az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván:

² Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt az Úr, mondván: Szólj Izráel fiainak, hogy hozzanak hozzád egy veres tehenet, épet, a melyben ne legyen hiba, a melynek nyakán iga nem volt.

³ És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kívül, és öljék meg azt ő előtte.

⁴ És vegyen Eleázár, a pap annak véréből az ő újjával, és hintsen a gyülekezet sátorának eleje felé annak véréből hétszer.

⁵ Azután égessék meg azt a tehenet az ő szemei előtt; annak bőrét, húsát és vérét a ganéjával együtt égessék meg.

⁶ Akkor vegyen a pap czédrusfát, izsópot és karmazsint, és vesse a tehénnek égő részei közé.

- ⁷ És mossza meg a pap az ő ruháit, az ő testét is mossza le vízzel, és azután menjen be a táborba, és tisztátalan legyen a pap estvéig.
- ⁸ Az is, a ki megégeti azt, mossza meg az ő ruháit vízzel, és az ő testét is mossza le vízzel, és tisztátalan legyen estvéig.
- ⁹ Valamely tiszta ember pedig szedje fel annak a tehénnek hamvát, és helyezze el azt a táboron kívül tiszta helyre, hogy legyen az Izráel fiai gyülekezetének szolgálatára a tisztulásnak vizéhez; bűnért való áldozat ez.
- ¹⁰ És az, a ki felszedi a tehénnek hamvát, mossza meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig; és legyen ez Izráel fiainak és a köztök tartózkodó jövevénynek örök rendelésül.
- ¹¹ A ki illeti akármely embernek a holttestét, és tisztátalanná lesz hét napig:
- ¹² Az olyan tisztítsa meg magát azzal a vízzel harmadnapon és hetednapon, és tiszta lesz; ha pedig nem tisztítja meg magát harmadnapon és hetednapon, akkor nem lesz tiszta.
- ¹³ Valaki holtat illet, bármely embert a ki megholt, és meg nem tisztítja magát, az megfertézteti az Úrnak hajlékát; és irtassék ki az a lélek Izráelből mivelhogy tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan lesz; még rajta van az ő tisztátalansága.
- ¹⁴ Ez legyen a törvény, mikor valaki sátorban hal meg. Mindaz, a ki bemegy a sátorba, és mindaz, a ki ott van a sátorban, tisztátalan legyen hét napig.
- ¹⁵ Minden nyitott edény is, a melyen nincs lezárható fedél, tisztátalan.
- ¹⁶ És mindaz, a ki illet a mezőn fegyverrel megöletettet, vagy megholtat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig.
- ¹⁷ És vegyenek a tisztátalanért a bűnért való megégetett áldozatnak hamvából, és töltsenek arra élő vizet edénybe.
- ¹⁸ Valamely tiszta ember pedig vegyen izsópot, és mártsa azt vízbe, és hintse meg a sátort és minden edényt, és minden embert, a kik ott lesznek; és azt is, a ki a csontot, vagy a megöltet, vagy a megholtat, vagy a koporsót illette.
- ¹⁹ Hintse pedig meg a tiszta a tisztátalant harmadnapon és hetednapon, és tisztítsa meg őt hetednapon, azután mossza meg az ő ruháit, mossza le magát is vízzel, és tiszta lesz estve.
- ²⁰ Ha pedig valaki tisztátalanná lesz, és nem tisztítja meg magát, az a lélek irtassék ki a község közül; mivelhogy az Úrnak szenthelyét megfertéztette, a tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan az.
- ²¹ Ez legyen ő nálok örök rendelésül: mind az, a ki hinti a tisztulásnak vizét, tisztátalan legyen estvéig.
- ²² És valamit illet a tisztátalan, tisztátalan legyen az; és az a lélek is, a ki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

FEJEZET 20

És eljutának Izráel fiai, az egész gyülekezet Czin pusztájába az első hónapban és megtelepedék a nép Kádesben, és meghala ott Miriám, és eltemetteték ott.

² De nem vala vize a gyülekezetnek, összegyűlének azért Mózes és Áron ellen.

³ És feddözék a nép Mózessel, és szólának mondván: Vajha holtunk volna meg, mikor megholtak a mi atyáinkfiai az Úr előtt!

⁴ És miért hoztátok az Úrnak gyülekezetét e pusztába, hogy meghaljunk itt mi, és a mi barmaink?

- ⁵ És miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy e rossz helyre hozzatok minket, hol nincs vetés, sem füge, sem szőlő, sem gránátalma, és inni való víz sincsen!
- ⁶ Elmenének azért Mózes és Áron a gyülekezetnek színe előtt, a gyülekezet sátorának nyílása elé, és arcukra borulának; és megjelenék nékik az Úrnak dicsősége.
- ⁷ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ⁸ Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és szóljatok ím e kösziklának az ő szemeik előtt, hogy adjon vizet; és fakassz vizet nékik e kösziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak.
- ⁹ Vevé azért Mózes azt a vesszőt az Úrnak színe előtt a mint parancsolta vala néki.
- ¹⁰ És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a köszikla elé, és monda nékik: Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-é néktek vizet?
- ¹¹ És felemelé Mózes az ő kezét, és megüté a kösziklát az ő vesszejével két ízben; és sok víz ömle ki, és ivék a gyülekezet és az ő barmai.
- ¹² És monda az Úr Mózesnek és Áronnak: Mivelhogy nem hittetek nékem, hogy megdicsőítettetek volna engem Izráel fiainak szemei előtt: azért nem viszitek be e községet a földre, a melyet adtam nékik.
- ¹³ Ezek a versengésnek vizei, a melyekért feddöztek Izráel fiai az Úrral; és megdicsőítette magát ő bennök.
- ¹⁴ És küldé Mózes követeket Kádesből Edom királyához, kik így szólának: Ezt mondja a te atyádfia az Izráel: Te tudod mindazt a nyomorúságot, a mely mi rajtunk esett:
- ¹⁵ Hogy a mi atyáink alámentek Égyiptomba, és sok ideig laktunk Égyiptomban, és hogy nyomorgatának minket az égyiptombeliek, és a mi atyáinkat.
- ¹⁶ És kiáltottunk az Úrhoz, és meghallgatta a mi szónkat, és angyalt küldé és kihozott minket Égyiptomból; és ímé Kádesben vagyunk a te határodnak végvárosában.
- ¹⁷ Hadd mehessünk át a te földeden! Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon.
- ¹⁸ Felele pedig Edom: Nem mehetsz át az én földemen, hogy fegyverrel ne menjek ellened!
- ¹⁹ És mondának néki Izráel fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet iszszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándékom csak hogy gyalog mehessek át.
- ²⁰ Az pedig monda: Nem mégy át. És kiméne ő ellene Edom sok néppel és nagy erővel.
- ²¹ Mivel nem akará Edom megengedni Izráelnek, hogy általmenjen az ő országán; azért eltérete Izráel ő tőle.
- ²² Majd elindulának Kádesből, és jutának Izráel fiai, az egész gyülekezet a Hór hegyére.
- ²³ És szóla az Úr Mózesnek és Áronnak, a Hór hegyénél, Edom földének határán, mondván:
- ²⁴ Áron az ő népeihez takaríttatik: mert nem megy be a földre, a melyet Izráel fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültetek az én szómnak a versengésnek vizénél.
- ²⁵ Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vezesd fel őket a Hór hegyére.
- ²⁶ És vetkeztess le Áront az ő ruháiból, és öltöztess fel azokba Eleázárt, az ő fiát: mert Áron az ő népéhez takaríttatik, és meghal ott.
- ²⁷ És úgy cselekedék Mózes, a mint parancsolta vala az Úr, és felmenének a Hór hegyére az egész gyülekezet láttára.
- ²⁸ És Mózes levetkezteté Áront az ő ruháiból, és felöltözteté azokba Eleázárt, az ő fiát. És

meghala Áron ott a hegynek tetején, Mózes pedig és Eleázár leszálla a hegyről.

²⁹ És látá az egész gyülekezet, hogy meghalt vala Áron, és siratá Áront harmincz napig Izráelnek egész háza.

FEJEZET 21

Mikor pedig meghallotta a Kananeus, Arad királya, a ki lakozik vala dél felől, hogy jön Izráel a kémeknek után: megütközék Izráellel, és foglyokat ejte közülök.

² Fogadást tön azért Izráel az Úrnak, és monda: Ha valóban kezembe adod e népet, eltörlöm az ő városait.

³ És meghallgatá az Úr Izráelnek szavát, és kézbe adá a Kananeust, és eltörlé őket, és azoknak városait. És nevezé azt a helyet Hormának.

⁴ És elindulának a Hór hegyétől a veres tengerhez vivő úton, hogy megkerüljék Edom földét. És a népnek lelke megkeseredék útközben.

⁵ És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt útálja a mi lelkünk.

⁶ Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izráel népéből.

⁷ Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és te ellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért.

⁸ És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tûzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon.

⁹ Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltûzé azt póznára. És lön, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada.

¹⁰ Azután elindulának Izráel fiai, és tábort ütének Obóthban.

¹¹ Obóthból is elindulának, és tábort ütének Hije-Abarimban, abban a pusztában, a mely Moáb előtt vala napkelet felől.

¹² Onnét elindulának, és tábort ütének Zéred völgyében.

¹³ Onnét elindulának, és tábort ütének az Arnon vizén túl, a mely van a pusztában, és kijő az Emoreus határából. Mert az Arnon Moábnak határa Moáb között és Emoreus között.

¹⁴ Azért van szó az Úr hadainak könyvében: Vahébről Szúfában, és a patakokról Arnonnál,

¹⁵ És a patakok folyásáról, a mely Ar város felé hajol és Moáb határára dül.

¹⁶ És onnét Béérbe menének. Ez az a kút, a melynél mondotta vala az Úr Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, és adok nékik vizet.

¹⁷ Akkor éneklé az Izráel ez éneket: Jőjj fel óh kút! énekeljetek néki!

¹⁸ Kút, a melyet fejedelmek ástak; a nép előkelői vájtak, kormánypálczával, vezérbotjaikkal. És a pusztából Mathanába menének.

¹⁹ És Mathanából Nahaliélbe, és Nahaliélből Bámóthba.

²⁰ Bámóthból pedig abba a völgybe, a mely Moáb mezején van, onnan a Piszga tetejére, a mely a sivatagra néz.

²¹ És küldé Izráel követeket Szíhonhoz, az Emoreusok királyához, mondván:

²² Hadd mehessek át a te földeden! Nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átmegyünk a te határodon.

- ²³ De nem engedé Szíhon Izráelnek, hogy átmenjen az ő határán, sőt egybegyűjté Szíhon minden népét, és kiméne Izráel ellen a pusztába, és jöve Jaháczbá; és megütközék Izráellel.
- ²⁴ És megveré őt Izráel fegyvernek élivel, és elfoglalá annak földét Arnontól Jabbókiig, az Ammon fiaiiig; mert erős vala az Ammon fiainak határa.
- ²⁵ És elfoglalá Izráel mind e városokat, és megtelepedék Izráel az Emoreusok minden városában, Hesbonban és annak minden városában;
- ²⁶ Mert Hesbon Szíhonnak az Emoreusok királyának városa vala, ki is hadakozott vala Moábnak előbbi királyával, és elvett vala minden földet annak kezéből Arnonig.
- ²⁷ Azért mondják a példabeszédmondók: Jöjjetek Hesbonba! Építtessék és erősíttessék Szíhon városa!
- ²⁸ Mert tűz jött ki Hesbonból, láng Szíhon városából; megemésztette Art, Moábnak városát, Arnon magaslatainak urait.
- ²⁹ Jaj néked Moáb! Elvesztél Kámosnak népe! Futásra adta ő fiait, leányait fogságra Szíhonnak, az emoreus királynak.
- ³⁰ De mi lövöldöztük őket, elveszett Hesbon Dibonig, és elpusztítottuk Nofáig, a mely Medebáig ér.
- ³¹ Megtelepedék azért Izráel az Emoreusok földén.
- ³² És elkülde Mózes, hogy megkémleljék Jázert, és bevévék annak városait, és kiűzé az Emoreust, a ki ott vala.
- ³³ Majd megfordulának, és felmenének a Básánba vivő úton. És kijöve Og, Básán királya ő ellenök, ő és egész népe, hogy megütközzenek Hedreiben.
- ³⁴ Akkor monda az Úr Mózesnek: Ne félj tőle, mert a te kezédbe adtam őt, és egész népét, és az ő földét. És úgy cselekedjél vele, a miképen cselekedtél Szíhonnal az Emoreusok királyával, a ki lakik vala Hesbonban.
- ³⁵ Megverék azért őt és az ő fiait és egész népét annyira, hogy egy sem marada belőle; és elfoglalák az ő földét.

FEJEZET 22

És tovább menének Izráel fiai, és tábort ütének Moáb mezőségén a Jordánon túl, Jérikhó ellenében.

- ² És mikor látta Bálák, a Czippór fia mind azokat, a melyeket cselekedett vala Izráel az Emoreussal:
- ³ Igen megrémüle Moáb a néptől, mivelhogy sok vala az, és búsula Moáb Izráel fiai miatt.
- ⁴ Monda azért Moáb Midián véneinek: Most elnyalja e sokaság minden mi környékünket, a miképen elnyalja az ökör a mezőnek pázsitját. (Bálák pedig, Czippórnak fia Moáb királya vala abban az időben.)
- ⁵ Külde azért követeket Bálámhoz, a Beór fiához Péthorba, a mely vala a folyóvíz mellett, az ő népe fiainak földére, hogy hívják őt, mondván: Ímé nép jött ki Égyiptomból, és ímé ellepte e földnek színét, és megtelepszik én ellenemben.
- ⁶ Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál; talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy a kit megáldasz, meg lesz áldva, és a kit megátkozol, átkozott lesz.
- ⁷ Elmenének azért Moábnak vénei és Midiánnak vénei, és a jövendőmondásnak jutalma kezeikben vala, és jutának Bálámhoz, és megmondák néki Bálák ikenetét.

- ⁸ Ő pedig monda nékik: Háljatok itt ez éjjel, és feleletet adok néktek, a miképen szól nékem az Úr. És Moábnak fejedelmei ott maradának Bálámnál.
- ⁹ Eljőve pedig az Isten Bálámhoz, és monda: Kicsodák ezek a férfiak te nálad?
- ¹⁰ És monda Bálám az Istennek: Bálák, Czippór fia, Moáb királya, küldött én hozzám, ezt mondván:
- ¹¹ Ímé e nép, a mely kijött Égyiptomból, ellepte a földnek színét; most azért jöjj el, átkozd meg azt érettem, talán megharczolhatok vele, és kiűzhetem őt.
- ¹² És monda Isten Bálámnak: Ne menj el ő velők, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.
- ¹³ Felkele azért Bálám reggel, és monda a Bálák fejedelmeinek: Menjetek el a ti földetekre; mert nem akarja az Úr megengedni nékem, hogy elmenjek veletek.
- ¹⁴ És felkelének Moáb fejedelmei, és jutának Bálákhoz, és mondának: Nem akart Bálám eljönni velünk.
- ¹⁵ Elkülde azért ismét Bálák több fejedelmet, amazoknál előkelőbbeket.
- ¹⁶ És eljutának Bálámhoz, és mondának néki: "Ezt mondja Bálák, Czippórnak fia: Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám!"
- ¹⁷ Mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondasz nékem, megcselekszem. Jöjj el azért kérlek, és átkozd meg értem e népet!
- ¹⁸ Bálám pedig felele és monda a Bálák szolgálainak: Ha Bálák az ő házát arannyal és ezüsttel tele adná is nékem, nem hághatom át az Úrnak, az én Istenemnek szavát, hogy valamit míveljek; kicsinyt vagy nagyot.
- ¹⁹ Most mindazonáltal maradjatok itt kérlek ti is ez éjjel, hadd tudjam meg, mit szól ismét az Úr nékem?
- ²⁰ És eljőve Isten Bálámhoz éjjel, és monda néki: Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged: kelj fel, menj el velők; de mindazáltal azt cselekedjed, a mit mondok majd néked.
- ²¹ Felkele azért Bálám reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és elméne a Moáb fejedelmeivel.
- ²² De megharaguvék Isten, hogy elmegy vala ő. És megállá az Úrnak angyala az útban, hogy ellenkezzék vele; ő pedig üget vala az ő szamarán, és két szolgája vala vele.
- ²³ És meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a mint áll vala az úton, és mezítelen fegyvere a kezében; letére azért a szamár az útról, és méne a mezőre; Bálám pedig veré az ő szamarát, hogy visszatérítse az útra.
- ²⁴ Azután megállá az Úrnak angyala a szőlők ösvényén, holott innen is garád, onnan is garád vala.
- ²⁵ A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, a falhoz szorula, és a Bálám lábát is oda szorítá a falhoz; ezért ismét megveré azt.
- ²⁶ Az Úr angyala pedig ismét tovább méne, és megállá szoros helyen, hol nem volt út a kitérésre, sem jobbra, sem balra.
- ²⁷ A mint meglátá a szamár az Úrnak angyalát, lefeküvék Bálám alatt, azért megharaguvék Bálám, és megveré a szamarat a bottal.
- ²⁸ És megnyitá az Úr a szamárnak száját, és monda a szamár Bálámnak: Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem?
- ²⁹ Bálám pedig monda a szamárnak: Mert megcsúfoltál engem! Vajha volna fegyver a kezemben, nyilván megölnélek most téged.
- ³⁰ És monda a szamár Bálámnak: Avagy nem te szamarad vagyok-é, a melyen jární szoktál, a mióta megvagy, mind e napig? Avagy szoktam volt-é veled e képen cselekedni?

Az pedig felele: Nem.

31 És megnyitá az Úr a Bálám szemeit, és látá az Úr angyalát, a mint áll vala az útban, és mezítelen fegyverét az ő kezében; akkor meghajtá magát és arcza borula.

32 Az Úrnak angyala pedig monda néki: Miért verted meg a te szamaradat immár három ízben? Ímé én jöttem ki, hogy ellenkezzem veled, mert veszedelmes ez az út én előttem.

33 És meglátott engem a szamar, és kitért én előttem immár három ízben; ha ki nem tért volna előlem, most meg is öltelek volna téged, őt pedig életben hagytam volna.

34 Monda azért Bálám az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állasz előttem az útban. Most azért, ha nem tetszik ez néked, visszatérek.

35 Az Úrnak angyala pedig monda Bálámnak: Menj el e férfiakkal; mindazáltal a mit én mondok majd néked, azt mondd. Elméne azért Bálám a Bálák fejedelmeivel.

36 Mikor pedig meghallá Bálák, hogy jön Bálám, kiméne elébe Moábnak egyik városába, a mely az Arnon vidékén, a határ szélén vala.

37 És monda Bálák Bálámnak: Avagy nem küldözgettem-é hozzád, hogy hívjanak téged? Miért nem jössz vala én hozzám? Avagy valóban nem tisztelhetnélek meg téged?

38 Bálám pedig monda Báláknak: Ímé eljöttem hozzád. Most pedig szólhatok-é magamtól valamit? A mi mondani valót Isten ád az én számba, azt mondom.

39 És elméne Bálám Bálákkal, és eljutának Kirjat-Husótba.

40 És vágata Bálák ökröket és juhokat, és küldé Bálámnak és a fejedelmeknek, a kik vele valának.

41 Reggel pedig magához vevé Bálák Bálámot és felvivé őt a Baál magas hegyére, hogy meglássa onnét a népnek valami részét.

FEJEZET 23

És monda Bálám Báláknak: Építs itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost.

2 És úgy cselekedék Bálák a miképen mondotta vala Bálám. És áldozék Bálák és Bálám mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

3 És monda Bálám Báláknak: Állj meg a te égőáldozatod mellett, én pedig elmegyek; talán előmbe jő az Úr nékem, és a mit mutat majd nékem, megjelentem néked. Elméne azért egy kopasz oromra.

4 És elébe méne Isten Bálámnak, és monda néki Bálám: A hét oltárt elrendeztem, és áldoztam mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

5 Az Úr pedig ígét ada Bálámnak szájába, és monda néki: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj.

6 És visszatére ő hozzá, és ímé áll vala az ő égőáldozata mellett; ő maga és Moábnak minden fejedelme.

7 És elkezde az ő példázó beszédét, és monda: Siriából hozatott engem Bálák, Moábnak királya kelet hegyeiről, mondván: Jöjj, átkozd meg nékem Jákóbot, és jöjj, szidalmazd meg Izráelt;

8 Mit átkozzam azt, a kit Isten nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, a kit az Úr nem szidalmaz?

9 Mert sziklák tetejéről nézem őt, és halmokról tekintem őt; ímé oly nép, a mely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé.

10 Ki számlálhatja meg a Jákób porát, és Izráel negyedrészének számát? Haljon meg az

én lelke az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé!

11 És monda Bálák Bálámnak: Mit cselekedszél én velem? Hogy megátkozzad ellenségeimet, azért hoztalak téged, és ímé igen megáldád őket.

12 Ez pedig felele és monda: Avagy nem arra kell-e vigyáznom, hogy azt szóljam, a mit az Úr adott az én számba?

13 Monda azután néki Bálák: Kérlek, jöjj velem más helyre, honnét meglássad őt, de csak valamely részét látod annak, és őt mindenestől nem látod, és átkozd meg őt onnét nékem.

14 És vivé őt az őrállók helyére, a Piszga tetejére, és építé hét oltárt, és áldozék egy-egy tulkot és egy-egy kost mindenik oltáron.

15 És monda Báláknak: Állj meg itt a te égőáldozatod mellett, én pedig elébe megyek amoda.

16 Elébe méne azért az Úr Bálámnak, és ígét ada az ő szájába, és monda: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj.

17 Méne azért ő hozzá, és ímé ő áll vala az ő égőáldozata mellett, és Moáb fejedelmei is ő vele. És monda néki Bálák: Mit szóla az Úr?

18 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Kelj fel Bálák, és halljad; figyelj rám Czippórnak fia!

19 Nem ember az Isten, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-e valamit, hogy azt ne teljesítené?

20 Ímé parancsolatot vettem, hogy áldjak; ha ő áld, én azt meg nem fordíthatom.

21 Nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izráelben. Az Úr, az ő Istene van ő vele; és királynak szóló rivalgás hangzik ő benne.

22 Isten hozta ki őket Égyiptomból, az ő ereje mind a vad bivalyáé.

23 Mert nem fog varázslás Jákóbon, sem jövendőmondás Izráelen. Idején adatik tudtára Jákóbnak és Izráelnek: mit mívelt Isten!

24 Ímé e nép felkél mint nőstény oroszlán, és feltámad mint hím oroszlán; nem nyugszik, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérének nem iszsa.

25 Akkor monda Bálák Bálámnak: Se ne átkozzad, se ne áldjad őt.

26 Felele pedig Bálám, és monda Báláknak: Avagy nem szólottam volt-e néked, mondván: Valamit mond nékem az Úr, azt mívelem?

27 És monda Bálák Bálámnak: Jöjj, kérlek, elviszlek téged más helyre: talán tetszeni fog az Istennek, hogy megátkozzad onnét e népet én érettem.

28 Elvivé azért Bálák Bálámot a Peór tetejére, a mely a puszta felé néz.

29 És monda Bálám Báláknak: Építtess itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost.

30 Úgy cselekedék azért Bálák, a mint mondotta volt Bálám, és áldozék minden oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

FEJEZET 24

Mikor pedig látta Bálám, hogy tetszik az Úrnak, hogy megáldja Izráelt, nem indula, mint az előtt, varázslatok után, hanem fordítá az ő orcáját a puszta felé.

2 És mikor felemelte Bálám az ő szemeit, látá Izráelt, a mint letelepedett az ő nemzetségei szerint; és Istennek lelke vala ő rajta.

3 Akkor elkezdé az ő példázó beszédét és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű embernek szózata.

- ⁴ Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel:
- ⁵ Mily szépek a te sátoraid óh Jákób! a te hajlékaid óh Izráel!
- ⁶ Mint kiterjesztett völgyek, mint kertek a folyóvíz mellett, mint az Úr plántálta áloék, mint czédrusfák a vizek mellett!
- ⁷ Víz ömledez az ő vedreiből, vetését bő víz öntözi; királya nagyobb Agágnál, és felmagasztaltatik az ő országa.
- ⁸ Isten hozta ki Égyiptomból, az ő ereje mint a vad bivaly: megemészti a pogányokat, az ő ellenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival által veri.
- ⁹ Lehever, nyugszik, mint hím oroszlán, és mint nőstény oroszlán; ki serkenti fel őt? A ki áld téged, áldott léssen, és ki átkoz téged, átkozott léssen.
- ¹⁰ És felgerjede Báláknak haragja Bálám ellen, és egybeüté kezeit, és monda Bálák Bálámnak: Azért hívtalak téged, hogy átkozd meg ellenségeimet; és ímé igen megáldottad immár három ízben.
- ¹¹ Most azért fuss a te helyedre. Mondottam vala, hogy igen megtisztellek téged; de ímé megfosztott téged az Úr a tisztességtől.
- ¹² És monda Bálám Báláknak: A te követeidnek is, a kiket küldöttél volt hozzám, nem így szólottam-é, mondván:
- ¹³ Ha Bálák az ő házát ezüsttel és arannyal tele adná is nékem, az Úrnak beszédét által nem hághatom, hogy magamtól jót, vagy rosszat cselekedjem. A mit az Úr szól, azt szólom.
- ¹⁴ Most pedig én elmegyek ímé az én népemhez; jöjj, hadd jelentsem ki néked, mit fog cselekedni e nép a te népeddel, a következő időben.
- ¹⁵ És elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyilt szemű ember szózata,
- ¹⁶ Annak szózata, a ki hallja Istennek beszédét, és a ki tudja a Magasságosnak tudományát, és a ki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel.
- ¹⁷ Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálcza támad Izráelből; és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sethnek minden fiai.
- ¹⁸ És Edom más birtoka lesz, Szeir az ő ellensége is másnak birtoka lesz; de hatalmasan cselekszik Izráel.
- ¹⁹ És uralkodik a Jákóbtól való, és elveszti a városból a megmaradtat.
- ²⁰ És mikor látja vala Amáleket, elkezdé az ő példázó beszédét, és monda: Amálek első a nemzetek között, de végezetre mindenestől elvész.
- ²¹ És mikor látja vala a Keneust, elkezdé példázó beszédét, és monda: Erős a te lakhelyed, és sziklára raktad fészkedet;
- ²² Mégis el fog pusztulni Kain; a míg Assur téged fogva viszen.
- ²³ Újra kezdé az ő példázó beszédét, és monda: Óh, ki fog élni még, a mikor véghez viszi ezt az Isten?
- ²⁴ És Kittim partjairól hajók jönnek, és nyomorgatják Assúrt, nyomorgatják Ébert is, és ez is mindenestől elvész.
- ²⁵ Felkele azért Bálám, és elméne, hogy visszatérjen az ő helyére. És Bálák is elméne az ő útján.

Mikor pedig Sittimben lakozik vala Izráel, kezde a nép paráználkodni Moáb leányaival.

² Mert hívogatók a népet az ő isteneik áldozataira; és evék a nép, és imádá azoknak isteneit.

³ És odaszegődék Izráel Bál-Peórhoz: az Úr haragja pedig felgerjede Izráel ellen.

⁴ És monda az Úr Mózesnek: Vedd elő e népnek minden főemberét, és akasztasd fel őket az Úrnak fényes nappal; hogy elforduljon az Úr haragjának gerjedezése Izráeltől.

⁵ Monda azért Mózes Izráel bírának: Kiki ölje meg az ő embereit, a kik odaszegődtek Bál-Peórhoz.

⁶ És ímé eljőve valaki Izráel fiai közül, és hozza az ő atyjafiai felé egy midiánbeli asszonyt, Mózes szeme láttára, és Izráel fiai egész gyülekezetének láttára; ők pedig sírnak vala a gyülekezet sátorának nyílásánál.

⁷ És mikor látta vala Fineás, Eleázár fia, Áron papnak unokája, felkele a gyülekezet közül, és dárdáját vevé kezébe.

⁸ És beméne az izráelita férfi után a sátorba, és általdöfé mindkettőjüket, mind az izráelita férfit, mind az asszonyt hason. És megszűnék a csapás Izráel fiai között.

⁹ De meghaltak vala a csapás miatt huszonnégy ezeren.

¹⁰ Akkor szóla az Úr Mózesnek, mondván:

¹¹ Fineás, Eleázár fia, Áron pap unokája, elfordította az én haragomat Izráel fiaitól, mivelhogy az én bosszúmat megállotta ő közöttök; ezért nem pusztítom ki bosszúmban Izráel fiait.

¹² Mondd azért: Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki.

¹³ És lészen ő nála és az ő magvánál ő utána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végze Izráel fiaiért.

¹⁴ A megöletett izráelita férfinak neve pedig, a ki a midiánbeli asszonynyal együtt öletett meg, Zimri, a Szálu fia vala, a Simeon-nemzetség háznépének fejedelme.

¹⁵ A megöletett midiánbeli asszony neve pedig Kozbi, Czúr leánya, a ki a Midiániták között az ő atya háza nemzetségeinek fejedelme vala.

¹⁶ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

¹⁷ Támadjátok meg a Midiánitákat, és verjétek meg őket.

¹⁸ Mert ők megtámadtak titeket az ő cselszövéseikkel, a melyeket Peórért és az ő hugokért Kozbiért, a midián fejedelem leányáért szőttek ellenetek, a ki megöletett a Peór miatt való csapásnak napján.

FEJEZET 26

És lőn a csapás után, szóla az Úr Mózesnek és Eleázárnak, az Áron pap fiának, mondván:

² Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, húsz esztendőstől fogva és feljebb, az ő atyáiknak háznépe szerint; mindenkit, a ki hadba mehet Izráelben.

³ Szóla azért velök Mózes és Eleázár, a pap, a Moáb mezőségében a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván:

⁴ Vegyétek számba a népet, húsz esztendőstől fogva és feljebb, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek és Izráel fiainak, a kik kijöttek volt Égyiptom földéből.

⁵ Rúben elsőszülötte Izráelnek. Rúben fiai ezek: Hánoktól a Hánokiták, Pallutól a Palluiták nemzetsége.

- ⁶ Heczrontól a Heczroniták nemzetsége, Kármítól a Kármíták nemzetsége.
- ⁷ Ezek a Rúbeniták nemzetségei. És lőn az ő számok negyvenhárom ezer, hétszáz és harmincz.
- ⁸ És a Pallu fiiiai valának: Eliáb.
- ⁹ Eliáb fiai pedig, Nemuél, Dáthán és Abirám. Ez a Dáthán és Abirám a gyülekezet előljárói valának, a kik feltámadtak vala Mózes ellen és Áron ellen.
- ¹⁰ És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és Kórét, meghalván az a gyülekezet, mivelhogy megemészte a tűz kétszáz és ötven férfiút, a kik intőpéldául lőnek.
- ¹¹ Kóré fiai pedig nem halának meg.
- ¹² Simeon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Nemuéltól a Nemuéliták nemzetsége, Jámintól a Jáminiták nemzetsége, Jákintól a Jákiniták nemzetsége.
- ¹³ Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége. Saultól a Sauliták nemzetsége.
- ¹⁴ Ezek a Simeoniták nemzetségei: huszonkét ezer és kétszáz.
- ¹⁵ Gád fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Sefontól a Sefoniták nemzetsége, Haggitól a Haggiták nemzetsége, Súnitól a Súniták nemzetsége.
- ¹⁶ Oznitól az Ozniták nemzetsége, Éritől az Ériták nemzetsége.
- ¹⁷ Arodtól az Aroditák nemzetsége, Arélitől az Aréliták nemzetsége.
- ¹⁸ Ezek Gád fiainak nemzetségei; az ő számok szerint negyven ezer és ötszáz.
- ¹⁹ Júda fiai: Ér és Onán. És meghala Ér és Onán a Kanaán földén.
- ²⁰ Júda fiai pedig az ő nemzetségeik szerint ezek valának: Séláhtól a Séláhiták nemzetsége, Pérecztől a Pérecziták nemzetsége, Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége.
- ²¹ Pérecz fiai valának pedig: Heczrontól a Heczroniták nemzetsége; Hámultól a Hámuliták nemzetsége.
- ²² Ezek Júda nemzetségei az ő számok szerint: hetvenhat ezer ötszáz.
- ²³ Izsakhár fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Thólától a Thólaiták nemzetsége; Puvától a Puviták nemzetsége;
- ²⁴ Jásubtól a Jásubiták nemzetsége; Simrontól a Simroniták nemzetsége.
- ²⁵ Ezek Izsakhár nemzetségei az ő számok szerint: hatvannégy ezer háromszáz.
- ²⁶ Zebulon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Szeredtől a Szerediták nemzetsége, Élontól az Éloniták nemzetsége, Jahleéltől a Jahleéliták nemzetsége.
- ²⁷ Ezek a Zebuloniták nemzetségei az ő számok szerint: hatvan ezer ötszáz.
- ²⁸ József fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Manasse és Efraim.
- ²⁹ Manasse fiai: Mákirtól a Mákiriták nemzetsége. Mákir nemzé Gileádot; Gileádtól a Gileáditák nemzetsége.
- ³⁰ Ezek Gileád fiai: Jezertől a Jezeriták nemzetsége, Hélektől a Hélekiták nemzetsége.
- ³¹ És Aszriéltől az Aszriéliták nemzetsége; Sekemtől a Sekemiták nemzetsége.
- ³² És Semidától a Semidáták nemzetsége és Héfertől a Héferiták nemzetsége.
- ³³ Czélofhádnak pedig, a Héfer fiának nem voltak fiai, hanem leányai; és a Czélofhád leányainak nevei ezek: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza.
- ³⁴ Ezek Manasse nemzetségei, és az ő számok ötvenkét ezer és hétszáz.
- ³⁵ Ezek Efraim fiai az ő nemzetségeik szerint: Suthelákhtól a Suthelákhiták nemzetsége, Békertől a Békeriták nemzetsége, Tahántól a Tahániták nemzetsége.
- ³⁶ Ezek pedig a Suthelákh fiai: Érántól az Érániták nemzetsége.
- ³⁷ Ezek Efraim fiainak nemzetségei az ő számok szerint: harminczkét ezer és ötszáz. Ezek József fiai az ő nemzetségeik szerint.

- 38 Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Belától a Belaiták nemzetsége; Asbélből az Asbéliták nemzetsége; Ahirámtól az Ahirámiták nemzetsége.
- 39 Sefufámtól a Sefufámiták nemzetsége; Hufámtól a Hufámiták nemzetsége.
- 40 Bela fiai pedig valának: Ard és Naamán: Ardtól az Arditák nemzetsége, Naamántól a Naamániták nemzetsége.
- 41 Ezek Benjámin fiai az ő nemzetségeik szerint, és számok: negyvenöt ezer és hatszáz.
- 42 Ezek Dán fiai az ő nemzetségeik szerint: Suhámtól a Suhámiták nemzetsége. Ezek Dán nemzetségei, az ő nemzetségeik szerint.
- 43 A Suhamiták minden nemzetsége az ő számok szerint: hatvannégy ezer és négyszáz.
- 44 Áser fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jimnától a Jimnaiták nemzetsége; Jisvitől a Jisviták nemzetsége; Bériától a Bérihiták nemzetsége.
- 45 A Béria fiaitól: Khébertől a Khéberiták nemzetsége, Malkiélből a Malkiéliták nemzetsége.
- 46 Áser leányának pedig neve vala Sérah.
- 47 Ezek Áser fiainak nemzetségei az ő számok szerint: ötvenhárom ezer és négyszáz.
- 48 Nafthali fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jakhczeéltől a Jakhczeéliták nemzetsége, Gúnitól a Gúniták nemzetsége.
- 49 Jéczerből a Jéczeriták nemzetsége; Sillémtől a Sillémiták nemzetsége.
- 50 Ezek Nafthali nemzetségei az ő nemzetségeik szerint: az ő számok pedig negyvenöt ezer és négyszáz.
- 51 Ezek Izráel fiainak megszámláltjai: hatszáz egyezer hétszáz harmincz.
- 52 Szóla pedig az Úr Mózesnek, mondván:
- 53 Ezeknek osztassék el az a föld örökségül, az ő neveiknek száma szerint.
- 54 A nagyobb számúnak adj nagyobb örökséget, a kisebb számúnak pedig tedd kisebbé az ő örökségét; mindeniknek az ő száma szerint adattassék az ő öröksége.
- 55 De sorssal osztassék el a föld; az ő atyjok törzseinek nevei szerint örököljenek.
- 56 A sors szerint osztassék el az örökség, mind a sok és mind a kevés között.
- 57 Ezek pedig Lévi megszámláltjai az ő nemzetségeik szerint: Gérsontól a Gérsontiták nemzetsége; Kéháttól a Kéhátiták nemzetsége; Méráritól a Méráriták nemzetsége.
- 58 Ezek Lévi nemzetségei: a Libniták nemzetsége, a Hébroniták nemzetsége, a Makhliták nemzetsége, a Músiták nemzetsége, a Kórahiták nemzetsége. Kéhát pedig nemzé Amrámot.
- 59 Amrám feleségének neve pedig Jókebed, a Lévi leánya, a ki Égyiptomban született Lévinek; és ő szülte Amrámnak Áront, Mózes, és Miriámot, az ő leánytestvéröket.
- 60 És születének Áronnak: Nádáb és Abihu, Eleázár és Ithamár.
- 61 És meghalának Nádáb és Abihu, mikor idegen tűzzel áldozának az Úr előtt.
- 62 És vala azoknak száma: huszonhárom ezer, mind férfiak, egy hónapostól fogva és feljebb; mert nem voltak beszámálva az Izráel fiai közé, mivel nem adatott nékik örökség Izráel fiai között.
- 63 Ezek Mózesnek és Eleázárnak, a papnak megszámláltjai, a kik megszámlálák Izráel fiait a Moáb mezőségében, Jérikhó átellenében a Jordán mellett.
- 64 Ezek között pedig nem volt senki a Mózesből és Áron paptól megszámláltattak közül, mikor megszámlálták vala Izráel fiait a Sinai pusztájában.
- 65 Mert az Úr mondotta vala nékik: Bizonynyal meghalnak a pusztában; és senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsué, a Nún fia.

Előállának pedig a Czélofhád leányai, a ki Héfer fia vala, a ki Gileád fia, a ki Mákir fia, a ki Manasse fia vala, József fiának, Manassénak nemzetségei közül. Ezek pedig az ő leányainak neveik: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza.

² És megállának Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és a fejedelmek előtt, és az egész gyülekezet előtt a gyülekezet sátorának nyílásánál, mondván:

³ A mi atyánk meghalt a pusztában, de ő nem volt azoknak seregében, a kik összeseregelték volt az Úr ellen a Kóré seregében; hanem az ő bűnéért holt meg, és fiai nem voltak néki.

⁴ Miért töröltetnék el a mi atyánknak neve az ő nemzetsége közül, azért, hogy nincsen őnéki fia? Adj örökséget nekünk a mi atyánknak atyjafiai között.

⁵ Mózes pedig vivé ezeknek ügyét az Úr elé.

⁶ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

⁷ Igazat szólnak a Czélofhád leányai: Adj nekik örökségi birtokot az ő atyjoknak atyjafiai között, és szállítsd rájuk az ő atyjoknak örökségét.

⁸ Izráel fiainak pedig szólj, mondván: Mikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.

⁹ Ha pedig nem leend néki leánya, akkor adjátok az ő örökségét az ő testvéreinek.

¹⁰ Ha pedig nem leendenek néki testvérei, akkor adjátok az ő örökségét az ő atyja testvéreinek.

¹¹ Ha pedig nem leendenek az ő atyjának testvérei, akkor adjátok az ő örökségét annak, a ki legközelebbi atyjafia az ő nemzetségéből, és bírja azt. Legyen pedig az Izráel fiainak végezett törvényök, a miképen megparancsolta az Úr Mózesnek.

¹² Monda azután az Úr Mózesnek: Menj fel az Abarim hegyére, és lásd meg a földet, a melyet Izráel fiainak adtam.

¹³ Miután pedig megláttad azt, takaríttatol te is a te népedhez, a miképen oda takaríttatott Áron, a te testvéred.

¹⁴ Mivelhogy nem engedétek az én beszédemnek a Czin pusztájában, a gyülekezet versengésének idején, hogy megdicsőítettetek volna engemet ama vizeknél az ő szemeik előtt. Ezek a versengésnek vizei Kádesnél a Czin pusztájában.

¹⁵ Szóla azért Mózes az Úrnak, mondván:

¹⁶ Az Úr, a minden test lelkének Istene, rendeljen férfiút a gyülekezet fölé.

¹⁷ A ki kimenjen ő előttök, és a ki bemenjen ő előttök, a ki kivigye őket, és a ki bevigye őket, hogy ne legyen az Úr gyülekezete olyan mint a juhok, a melyeknek nincsen pásztoruk.

¹⁸ Az Úr pedig monda Mózesnek: Vedd melléd Józsuét a Nún fiát, a férfiút, a kiben lélek van, és tedd ő reá a te kezedet.

¹⁹ És állasd őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé, és adj néki parancsolatokat az ő szemeik előtt.

²⁰ És a te dicsőségedet közöld ő vele, hogy hallgassa őt Izráel fiainak egész gyülekezete.

²¹ Azután pedig álljon Eleázár pap elé, és kérde meg őt az Urimnak ítélete felől az Úr előtt. Az ő szava szerint menjenek ki, és az ő szava szerint menjenek be, ő és Izráel minden fia ő vele, és az egész gyülekezet.

²² Úgy cselekedék azért Mózes, a miképen parancsolta vala az Úr néki; mert vevé

Józsué, és állatá őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé.

23 És tevé az ő kezét ő reá, és ada néki parancsolatokat, a miképen szólott vala az Úr Mózes által.

FEJEZET 28

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2 Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Ügyeljete, hogy az én áldozatomat, kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul a maga idejében áldozzátok nékem.

3 És mondd meg nékik: Ez a tűzáldozat, a melyet áldozzatok az Úrnak: egy esztendő, ép bárányokat, naponként kettőt, szüntelen való egészen égőáldozatul.

4 Egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estennen készítsd el.

5 És egy efa lánglisztnek tizedrészét ételáldozatul, megelegyítve egy hin sajtolt olajnak negyedrésszel.

6 Ez a szüntelen való egészen égőáldozat, a mely Sinai hegyen szereztetett kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak.

7 Annak italáldozatja pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból az Úrnak.

8 A másik bárányt készítsd el estennen, a reggeli ételáldozat és annak italáldozatja szerint készítsd el azt, jóillatú tűzáldozatul az Úrnak.

9 Szombatnapon pedig áldozz két ép bárányt, esztendőket, és két tized efa lisztlángot olajjal elegyített ételáldozatul, annak italáldozatjával egybe.

10 Ez a szombati egészen égőáldozat szombatonként, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak italáldozatján kívül.

11 A ti hónapjaitok kezdetén is áldozzatok az Úrnak egészen égőáldozatul két fiatal tulkot, egy kost, és hét egyesztendő, ép bárányt.

12 És egy-egy tulok mellé olajjal elegyített három tized efa lánglisztet ételáldozatul, egy-egy kos mellé pedig olajjal elegyített két tized efa lánglisztet ételáldozatul.

13 És egy-egy bárány mellé egy-egy tized efa lisztlángot olajjal elegyítve ételáldozatul; égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

14 Az azokhoz való italáldozat pedig legyen fél hin bor egy tulok mellé, egy harmad hin egy kos mellé, és egy negyed hin egy bárány mellé. Ez a hónapos egészen égőáldozat minden hónap kezdetén, az esztendőnek hónapjai szerint.

15 És egy kecskebakot is készítsenek el bűnért való áldozatul az Úrnak, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak italáldozatával egyben.

16 Az első hónapban pedig, a hónapnak tizennegyedik napján az Úrnak páskhája van.

17 És e hónapnak tizenötödik napján is ünnep van; hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek.

18 Első napon legyen szent gyülekezés; semmi robota munkát ne végezzetek,

19 Hanem tűzáldozatul egészen égőáldozatot vigyetek az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, egy esztendő bárányt hetet, a melyek épek legyenek.

20 És azoknak ételáldozata olajjal elegyített lisztláng legyen; három tized efát tegyetek egy tulok mellé, és két tizedrészt egy kos mellé.

21 Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt tegyetek, a hét bárány szerint.

22 És bűnért való áldozatul egy bakot, hogy engesztelés legyen értetek.

23 A reggeli egészen égőáldozaton kívül, (a mely szüntelen való égőáldozat) készítsétek

el ezeket.

²⁴ Ezek szerint készítsétek naponként hét napon át kenyeret, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak; a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül készíttessék az, annak italáldozatjával egyben.

²⁵ A hetedik napon is legyen néktek szent gyülekezések; semmi robota munkát ne végezzetek.

²⁶ A zsengek napján is, a mikor új ételáldozatot visztek az Úrnak a ti hetes ünnepeteken: szent gyülekezések legyen néktek; semmi robota munkát ne végezzetek.

²⁷ Hanem vigyetek kedves illatú egészen égőáldozatot az Úrnak: két fiatal tulkot, egy kost, és esztendőös bárányt hetet.

²⁸ És azokhoz való ételáldozatul olajjal elegyített háromtized efa lisztlángot egy tulok mellé, két tizedet egy kos mellé.

²⁹ Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt, a hét bárány szerint.

³⁰ Egy kecskebakot is, hogy engesztelés legyen értetek.

³¹ A szüntelen való egészen égőáldozaton és annak égőáldozatján kívül készítsétek ezeket: épek legyenek, azoknak italáldozatjokkal egyben.

FEJEZET 29

A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezések legyen néktek. Semmi robota munkát ne végezzetek; kürt zengésének napja legyen az néktek.

² És készítsétek el kedves illatú egészen égőáldozatot az Úrnak, egy fiatal tulkot, egy kost, esztendőös ép bárányt hetet.

³ És azokhoz ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé, két tizedrészt a kos mellé;

⁴ És egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint;

⁵ És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, hogy engesztelés legyen értetek,

⁶ az újhold egészen égőáldozatján és annak ételáldozatján kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján, és azoknak italáldozatjokon kívül, az ő rendjök szerint, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak.

⁷ E hetedik hónapnak tizedik napján is szent gyülekezések legyen néktek; és sanyargassátok meg magatokat, semmi munkát ne végezzetek;

⁸ És vigyetek az Úrnak kedves illatú egészen égőáldozatul: egy fiatal tulkot, egy kost, esztendőös bárányt hetet, épek legyenek;

⁹ És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé; két tizedrészt az egy kos mellé;

¹⁰ Egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint.

¹¹ Egy kecskebakot bűnért való áldozatul, az engesztelésre való bűnáldozaton kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatjain kívül.

¹² A hetedik hónapnak tizenötödik napján is szent gyülekezések legyen néktek; semmi robota munkát ne végezzetek, és az Úrnak ünnepét hét napon ünnepeljétek.

¹³ És vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, esztendőös bárányt tizennégyet, épek legyenek.

¹⁴ És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített lisztlángból három tizedrészt efát egy-egy tulok mellé, a tizenhárom tulok szerint, két tizedrészt egy-egy kos mellé, a két kos szerint.

- 15 És egy-egy tizedrészt minden bárány mellé, a tizennégy bárány szerint.
- 16 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 17 Másodnapon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket.
- 18 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé, a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint.
- 19 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és azoknak italáldozatjokon kívül.
- 20 Harmadnap pedig tizenegy fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket.
- 21 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;
- 22 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 23 Negyednapon pedig tíz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket.
- 24 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;
- 25 És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 26 És ötödnapon kilencz fiatal tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket:
- 27 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, azoknak számok szerint, a szokás szerint.
- 28 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 29 És hatodnapon nyolcz tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket.
- 30 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;
- 31 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 32 És hetedik napon hét tulkot, két kost, tizennégy ép bárányt, esztendőösöket;
- 33 És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulkok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;
- 34 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 35 Nyolczadnapon bezáró ünnepetek legyen néktek, semmi robota munkát ne végezzetek;
- 36 Hanem vigyetek az Úrnak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: egy tulkot, egy kost, hét ép bárányt, esztendőösöket;
- 37 Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kos mellé, és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;
- 38 És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.
- 39 Ezeket áldozzátok az Úrnak a ti ünnepeiteken, azokon kívül, a miket fogadásból, és szabad akaratból áldoztok, a ti egészen égőáldozataitokul, ételáldozataitokul, és italáldozataitokul, és hálaáldozataitokul.
- 40 És megmondá Mózes Izráel fiainak mind azokat, a melyeket az Úr parancsolt vala Mózesnek.

FEJEZET 30

És szóla Mózes az Izráel fiai közt lévő törzsek fejének, mondván: Ez az a beszéd, a melyet parancsolt az Úr:

² Ha valamely férfi fogadást fogad az Úrnak, vagy esküt tesz, hogy lekötelezze magát valami kötésre: meg ne szegje az ő szavát; a mint az ő szájából kijött, egészen úgy cselekedjék.

³ Ha pedig asszony fogad fogadást az Úrnak, és kötésre kötelezi le magát az ő atyjának házában az ő fiatalságában;

⁴ És hallja az ő atya az ő fogadását, vagy kötelezését, a melylyel lekötelezte magát, és nem szól arra az ő atya: akkor megáll minden ő fogadása, és minden kötelezés is, a melylyel lekötelezte magát, megálljon.

⁵ Ha pedig megtiltja azt az ő atya azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi fogadása és kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, és az Úr is megbocsát néki, mert az ő atya tiltotta meg azt.

⁶ Ha pedig férjhez megy, és így terhelik őt az ő fogadásai vagy ajkán kiszalasztott szava, a melylyel lekötelezte magát;

⁷ És hallja az ő férje, és nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt: akkor megállanak az ő fogadásai, és az ő kötelezései is, a melyekkel lekötelezte magát, megálljanak.

⁸ Ha pedig azon a napon, a melyen hallja a férje, megtiltja azt: akkor erőtlenné teszi annak fogadását, a melyet magára vett, és az ő ajakinak kiszalasztott szavát, a melylyel lekötelezte magát; és az Úr is megbocsát néki.

⁹ Az özvegy asszonynak pedig és az elválnak minden fogadása, a melylyel lekötelezi magát, megáll.

¹⁰ Ha pedig az ő férjének házában tesz fogadást, vagy esküvéssel kötelezi magát valami kötésre:

¹¹ Ha hallotta az ő férje és nem szólt arra, nem tiltotta meg azt: akkor annak minden fogadása megáll, és minden kötelezése, a melylyel lekötelezte magát, megálljon.

¹² De ha a férje teljesen erőtlenné teszi azokat azon a napon, a melyen hallotta: nem áll meg semmi, a mi az ő ajakin kijött, sem fogadása, sem az ő maga lekötelezése; az ő férje erőtlenné tette azokat, és az Úr megbocsát néki.

¹³ Minden fogadását, és minden esküvéssel való kötelezését a maga megsanyargattatására, a férje teszi erőssé, és a férje teszi azt erőtlenné.

¹⁴ Hogyha nem szólván nem szól néki a férje egy naptól fogva más napig, akkor megerősíti minden fogadását, vagy minden kötelezését, a melyeket magára vett; megerősíti azokat, mert nem szól néki azon a napon, a melyen hallotta azt.

¹⁵ Ha pedig azután teszi erőtelenné azokat, minekutána hallotta vala: ő hordozza az ő bűnének terhét.

¹⁶ Ezek azok a rendelkezések, a melyeket parancsolt az Úr Mózesnek, a férj és az ő felesége között, az atya és leánya között, mikor még fiatalságában az ő atyjának házában van.

FEJEZET 31

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

- ² Állj bosszút Izráel fiaiért a Midiánitákon, azután a te népeidhez takaríttatol.
- ³ Szóla azért Mózes a népnek, mondván: Készítsétek fel magatok közül a viadalra való embereket, és induljanak Midián ellen, hogy bosszút álljanak az Úrért Midiánon.
- ⁴ Ezret-ezret egy-egy törzsből, Izráelnek minden törzséből küldjete a hadba.
- ⁵ Kiválogatának azért Izráel ezereiből, ezeret törzsenként, tizenkét ezeret, viadalra készít.
- ⁶ És elküldé őket Mózes, törzsenként ezeret-ezeret a hadba, és velök Fineást, Eleázár papnak fiát is a hadba; és a szent edények és a riadó kürtök valának az ő keze alatt.
- ⁷ És harczolának Midián ellen, a miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, és minden férfiút megölének.
- ⁸ A Midián királyait is megölék, azoknak levágott népeivel egybe: Evit, Rékemet, Czúrt, Húrt, és Rebát, Midiánnak öt királyát; és Bálámot a Beór fiát is megölék fegyverrel.
- ⁹ És fogságba vivék Izráel fiai a Midiániták feleségeit és azoknak kisdedeit, és azoknak minden barmát és minden nyáját, és minden vagyonát prédára veték.
- ¹⁰ Minden városukat pedig az ő lakhelyeik szerint, és minden falvaikat tűzzel megégeték.
- ¹¹ És elvivének minden ragadományt és minden prédát mind emberekből, mind barmokból.
- ¹² És vivék Mózeshez és Eleázár paphoz, és Izráel fiainak gyülekezetéhez a foglyokat, a prédát és a ragadományokat a táborba, a mely a Moáb mezőségén vala a Jordán mellett, Jérikhó átellenében.
- ¹³ Kimenének azért Mózes és Eleázár pap, és a gyülekezetnek minden fejedelme ő eléjük a táboron kívül.
- ¹⁴ És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredesekre és századosokra, a kik megjöttek vala a harczról.
- ¹⁵ És monda nékik Mózes: Megtartottátok-é életben mind az asszonyokat?
- ¹⁶ Ímé ők voltak, a kik Izráel fiait Bálám tanácsából hűtlenségre bírták az Úr ellen a Peór dolgában; és lőn csapás az Úr gyülekezetén.
- ¹⁷ Most azért öljete meg a kisdedek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, a ki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljete.
- ¹⁸ Minden leánygyermeket pedig, a kik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak.
- ¹⁹ Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig; a ki megölt valakit, és a ki hullát érintett, mind tisztítsátok meg magatokat harmad és hetednapon, magatokat és foglyaitokat.
- ²⁰ Minden ruhát, minden bőrből való eszközt, minden kecskeszörből való készítményt és minden faedényt; tisztítsátok meg magatokat.
- ²¹ És monda Eleázár pap a vitézeknek, a kik elmentek vala a hadba: Ez a törvény rendelése, a melyet parancsolt vala az Úr Mózesnek:
- ²² Az aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, az ónt és ólmot bizonyára;
- ²³ Minden egyebet is, a mi állja a tüzet, vigyetek át a tűzön, és megtisztíttatik, de a tisztító vízzel is tisztíttassék meg; mindazt pedig, a mi nem állja a tüzet, vízen vigyetek át.
- ²⁴ Ruháitokat pedig mossátok meg a hetedik napon, és tiszták lesztek: és ezután bemehettek a táborba.
- ²⁵ Újra szóla az Úr Mózesnek, mondván:
- ²⁶ Vedd számba az elfoglalt prédát, mind emberben, mind baromban, te és Eleázár, a pap, és a gyülekezet atyáinak fejei.

- 27 És oszszad a prédát két részre: a hadakozók között, a kik hadba mentek, és az egész gyülekezet között.
- 28 És végy részt az Úrnak a hadakozó férfiakról, akik hadba mentek, ötszázból egy lelket, az emberek közül, az ökrök közül, a szamarak közül, és a juhok közül.
- 29 Azoknak fele részéből vegyétek, és adjad Eleázárnak, a papnak, felemelt áldozatul az Úrnak.
- 30 Az Izráel fiainak járó fele részéből pedig egy elfogottat végy ötvenből: emberekből, ökrökből, szamarakból, juhokból, és minden baromból; és adjad azokat a lévítáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére.
- 31 És úgy cselekedék Mózes és Eleázár, a pap, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 32 És vala az a préda azaz annak a zsákmánynak maradéka, a mit a hadakozó nép zsákmányolt: hatszáz hetvenöt ezer juh.
- 33 És hetvenhét ezer ökör.
- 34 És hatvanegy ezer szamár.
- 35 Emberi lélek pedig: a leányok közül, a kik nem ismertek vala férfival való egyesülést, ilyen lélek összesen harminczkét ezer.
- 36 Vala pedig az egyik fele, azoknak része, a kik hadba mentek vala: számszerint háromszáz harminczhét ezer és ötszáz juh.
- 37 Vala pedig az Úrnak része a juhokból: hatszáz és hetvenöt.
- 38 Az ökör pedig: harminczhat ezer; és azokból az Úrnak része: hetvenkettő.
- 39 És a szamár: harmincz ezer és ötszáz; azokból az Úrnak része: hatvanegy.
- 40 Emberi lélek pedig tizenhat ezer; és azokból az Úrnak része: harminczhét lélek.
- 41 És adá Mózes az Úrnak részét felemelt áldozatul Eleázárnak, a papnak, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 42 Az Izráel fiainak eső másik fele részéből pedig, a melyet elválasztott Mózes a hadakozó férfiakétól.
- 43 (Vala pedig a gyülekezetre eső felerész juhokból: háromszáz harminczhét ezer és ötszáz;
- 44 Ökör: harminczhat ezer;
- 45 Szamár: harmincz ezer és ötszáz;
- 46 Emberi lélek: tizenhat ezer.)
- 47 Az Izráel fiainak eső fele részéből pedig egy elfogottat vett Mózes ötvenből, az emberekből és a barmokból; és adá azokat a lévítáknak, a kik ügyelnek az Úr hajlékának ügyére, a miképen parancsolta vala az Úr Mózesnek.
- 48 És járulának Mózeshez a had ezereinek vezetői, az ezredesek és századosok.
- 49 És mondának Mózesnek: Szolgáid megszámlálták a hadakozó férfiakat, a kik a mi kezünk alatt voltak, és senki közülünk el nem vezett.
- 50 Hoztunk azért az Úrnak való áldozatul kiki a mit talált: aranyeszközöket, karlánczokat, karpereczeket, gyűrűket, fülönfüggőket, nyaklánczokat, hogy engesztelést végezzünk a mi lelkünkért az Úr előtt.
- 51 És elvevé Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat ő tőlök, és a megkészített eszközöket is mind.
- 52 És mindaz az arany, a melyet felemelt áldozatul vivének az Úrnak, tizenhat ezer hétszáz és ötven siklus vala az ezeredesektől és századosoktól.
- 53 A hadakozó férfiak közül kiki magának zsákmányolt.

⁵⁴ Miután elvette vala Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat az ezeredesektől és századosoktól, bevivék azt a gyülekezetnek sátorába, Izráel fiaira való emlékeztetőül az Úr elé.

FEJEZET 32

Rúben fiainak pedig és Gád fiainak igen sok barmok vala. Mikor látták a Jázér földét és a Gileád földét, hogy ímé az a hely marhatartani való hely:

² Eljövének Gád fiai és Rúben fiai, és szólának Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, és a gyülekezet fejedelmeinek, mondván:

³ Atárót, Díbon, Jázér, Nimra, Hesbon, Elealé, Sebám, Nébó és Béon:

⁴ A föld, a melyet megvert az Úr az Izráel fiainak gyülekezete előtt, baromtartó föld az; a te szolgálóidnak pedig sok marhájok van.

⁵ És mondának: Hogyha kedvet találtunk a te szemeid előtt, adassék ez a föld a te szolgálóidnak örökségül, ne vígy minket át a Jordánon.

⁶ Mózes pedig monda a Gád fiainak és Rúben fiainak: Avagy a ti atyátokfiai hadakozni menjenek, ti pedig itt maradjatok?

⁷ És miért idegenítitek el Izráel fiainak szívét, hogy által ne menjenek a földre, a melyet adott nékik az Úr?

⁸ A ti atyáitok cselekedtek így, mikor elbocsátám őket Kádes-Bárneából, hogy nézzék meg azt a földet;

⁹ Mert felmentek az Eskól völgyéig, és megnézték a földet, és elidegeníték Izráel fiainak szívét, hogy be ne menjenek arra a földre, a melyet adott vala nékik az Úr.

¹⁰ Azért megharaguvék az Úr azon a napon, és megesküvék, mondván:

¹¹ Nem látják meg azok az emberek, a kik feljöttek Égyiptomból, húsz esztendőstől fogva és feljebb, azt a földet, a mely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, mivelhogy nem tökéletesen jártak én utánam;

¹² Kivéve a Kenizeus Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát, mivelhogy tökéletesen jártak az Úr után.

¹³ És megharaguvék az Úr Izráelre, és bujdosatá őket a pusztában negyven esztendeig; míg megemészteték az egész nemzetség, a mely gonoszt cselekedett vala az Úr szemei előtt.

¹⁴ És ímé feltámadtatok a ti atyáitok helyett, bűnös emberek maradékai, hogy az Úr haragjának tüztét még öregbítsétek Izráel ellen.

¹⁵ Hogyha elfordultok az ő utaitól, még tovább is otthagyja őt a pusztában, és elvesztitek mind az egész népet.

¹⁶ És járulának közelebb ő hozzá, és mondának: Barmainknak juhaklokat építünk itt, és a mi kicsinyeinknek városokat;

¹⁷ Magunk pedig felfegyverkezve, készséggel megyünk Izráel fiai előtt, míg beviszszük őket az ő helyökre; gyermekeink pedig a kerített városokban maradnak e földnek lakosai miatt.

¹⁸ Vissza nem térünk addig a mi házainkhoz, a míg Izráel fiai közül meg nem kapja kiki az ő örökségét.

¹⁹ Mert nem veszünk mi részt az örökségben ő velök a Jordánon túl és tovább, mivelhogy meg van nékünk a mi örökségünk a Jordánon innen napkelet felől.

²⁰ És monda nékik Mózes: Ha azt cselekszitek, a mit szóltok; ha az Úr előtt készültök fel a

hadra;

21 És átmegy közületek minden fegyveres a Jordánon az Úr előtt, míg kiűzi az ő ellenségeit maga előtt;

22 És csak azután tértek vissza, ha az a föld meghódol az Úr előtt: akkor ártatlanok lesztek az Úr előtt, és Izráel előtt, és az a föld birtokotokká lesz néktek az Úr előtt.

23 Hogyha nem így cselekesztek, ímé vétkeztek az Úr ellen; és gondoljátok meg, hogy a ti bűntököknek büntetése utólér benneteket!

24 Építsetek magatoknak városokat a ti kicsinyeitek számára, és a ti juhaitoknak aklokát; de a mit fogadtatok, azt megcselekedjétek.

25 És szólának Gád fiai és Rúben fiai Mózesnek, mondván: A te szolgálid úgy cselekesznek, a mint az én Uram parancsolja.

26 A mi kicsinyeink, feleségeink, juhaink és mindenféle barmaink ott lesznek Gileád városaiban;

27 A te szolgálid pedig átmennek mindnyájan hadra felkészülve, harcolni az Úr előtt, a miképen az én Uram szól.

28 Parancsot ada azért ő felőlök Mózes Eleázárnak, a papnak, és Józsuénak a Nún fiának, és az Izráel fiai törzseiből való atyák fejének.

29 És monda nékik Mózes: Ha átmennek a Gád fiai és a Rúben fiai veletek a Jordánon, mindnyájan hadakozni készen az Úr előtt, és meghódol a föld ti előttetek: akkor adjátok nékik a Gileád földét birtokul.

30 Ha pedig nem mennek át fegyveresen veletek, akkor veletek kapjanak birtokot a Kanaán földén.

31 És felelének a Gád fiai és a Rúben fiai, mondván: A mit mondott az Úr a te szolgálidnak, akképen cselekeszünk.

32 Mi átmegyünk fegyveresen az Úr előtt a Kanaán földre, de miénk legyen a mi örökségünknek birtoka a Jordádon innen.

33 Nékik adá azért Mózes, tudniillik a Gád fiainak, a Rúben fiainak és a József fiának, Manasse féltörzsének, Szihonnak, az Emoreusok királyának országát, és Ógnak, Básán királyának országát; azt a földet az ő városaival, határaival, annak a földnek városait köröskörül.

34 És megépítik a Gád fiai Dibont, Ataróthot, Aroért,

35 Atróth-Sofánt, Jázért, Jogbehát,

36 Beth-Nimrát, és Beth-Haránt, kerített városokat juhakkal egyben.

37 A Rúben fiai pedig megépíték Hesbont, Elealét, Kirjáthaimot,

38 Nébót, Baál-Meont, (változtatott néven nevezve) és Sibmát. És új neveket adának a városoknak, a melyeket építének.

39 Mákirnak, a Manasse fiának fiai pedig Gileádba vonulának, és bevevék azt, és kiűzék az Emoreust, a ki ott vala.

40 Adá azért Mózes Gileádot Mákirnak, a Manasse fiának, és lakozék abban.

41 Jáir pedig, a Manasse fia elméne, és bevevé azoknak falvait, és hívá azokat Jáir falvainak.

42 Nóbah is elméne, és bevevé Kenáthot és annak városait, és hívá azt Nóbáhnak, a maga nevéől.

Ezek Izráel fiainak szállásai, a kik kijövének Égyiptom földéből az ő seregeik szerint Mózes és Áron vezetése alatt.

² (Megírá pedig Mózes az ő kijövetelőket az ő szállásaik szerint, az Úrnak rendeletére.) Ezek az ő szállásaik, az ő kijövetelők szerint.

³ Elindulának Rameszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A páskha után való napon jövének ki Izráel fiai felemelt kézzel, az egész Égyiptom láttára.

⁴ (Az egyiptombeliek pedig temetik vala azokat a kiket megölt vala az Úr ő közöttök, minden elsőszülöttjüket; az isteneiken is ítéletet tartott vala az Úr.)

⁵ És elindulának Izráel fiai Rameszeszből, és tábort ütének Szukkótban.

⁶ És elindulának Szukkótból, és tábort ütének Ethámban, a mely van a pusztának szélén.

⁷ És elindulának Ethámból, és fordulának Pihahiróth felé, a mely van Baál-Czefon előtt, és tábort ütének Migdol előtt,

⁸ És elindulának Pihahiróthból, és átmenének a tenger közepén a pusztába; és menének három napi járásnyira az Ethám pusztáján; és tábort ütének Márában.

⁹ És elindulának Márából, és jutának Élimbe; Élimben pedig vala tizenkét kútfő és hetven pálmafa; és tábort ütének ott.

¹⁰ És elindulának Élimből, és tábort ütének a Veres tenger mellett.

¹¹ És elindulának a Veres tengertől, és tábort ütének a Szin pusztájában.

¹² És elindulának a Szin pusztájából, és tábort ütének Dofkában.

¹³ És elindulának Dofkából, és tábort ütének Álúsban.

¹⁴ És elindulának Álusból, és tábort ütének Refidimben, de nem vala ott a népnek inni való vize.

¹⁵ És elindulának Refidimből, és tábort ütének a Sinai pusztájában.

¹⁶ És elindulának a Sinai pusztájából, és tábort ütének Kibrót-Thaavában.

¹⁷ És elindulának Kibrót-Thaavából, és tábort ütének Haserótban.

¹⁸ És elindulának Haserótból, és tábort ütének Rithmában.

¹⁹ És elindulának Rithmából, és tábort ütének Rimmon-Péreczben.

²⁰ És elindulának Rimmon-Péreczből, és tábort ütének Libnában.

²¹ És elindulának Libnából, és tábort ütének Risszában.

²² És elindulának Risszából, és tábort ütének Kehélátban.

²³ És elindulának Kehélátból, és tábort ütének a Séfer hegyénél.

²⁴ És elindulának a Séfer hegyétől és tábort ütének Haradában.

²⁵ És elindulának Haradából, és tábort ütének Makhélótban.

²⁶ És elindulának Makhélótból, és tábort ütének Tháhátban.

²⁷ És elindulának Tháhátból, és tábort ütének Thárahban.

²⁸ És elindulának Thárahból, és tábort ütének Mitkában.

²⁹ És elindulának Mitkából, és tábort ütének Hasmonában.

³⁰ És elindulának Hasmonából, és tábort ütének Moszérótban.

³¹ És elindulának Moszérótból, és tábort ütének Bené-Jaakánban.

³² És elindulának Bené-Jaakánból, és tábort ütének Hór-Hagidgádban.

³³ És elindulának Hór-Hagidgádból, és tábort ütének Jotbathában.

³⁴ És elindulának Jotbathából, és tábort ütének Abronában.

³⁵ És elindulának Abronából, és tábort ütének Eczjon-Geberben.

³⁶ És elindulának Eczjon-Geberből, és tábort ütének Czin pusztájában; ez Kádes.

- 37** És elindulának Kádesből, és tábornak ütnék a a Hór hegyénél, az Edom földének szélén.
- 38** Felméne pedig Áron, a pap, a Hór hegyére az Úr rendelése szerint, és meghala ott a negyvenedik esztendőben, Izráel fiainak Égyiptom földéből való kijövetelök után, az ötödik hónapban, a hónap elsején.
- 39** Áron pedig száz és huszonhárom esztendő vala, mikor meghala a Hór hegyén.
- 40** Hallott pedig a Kananeus, Arad királya (ez pedig dél felől lakozik vala a Kanaán földén) Izráel fiainak jövelele felől.
- 41** És elindulának a Hór hegyétől, és tábornak ütnék Czalmonában.
- 42** És elindulának Czalmonából, és tábornak ütnék Púnonban.
- 43** És elindulának Púnonból, és tábornak ütnék Obothban.
- 44** És elindulának Obothból, és tábornak ütnék Ijé-Abárimban, a Moáb határán.
- 45** És elindulának Ijé-Abárimból, és tábornak ütnék Dibon-Gádban.
- 46** És elindulának Dibon-Gádból, és tábornak ütnék Almon-Diblathaimban.
- 47** És elindulának Almon-Diblathaimból, és tábornak ütnék az Abarim hegységénél, Nébó ellenében.
- 48** És elindulának az Abarim hegységétől, és tábornak ütnék a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jérikhó ellenében.
- 49** Tábornak ütnék pedig a Jordán mellett, Beth-Hajjesimóthtól Abel-Hassittimig, a Moáb mezőségén.
- 50** És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jerikhó ellenében, mondván:
- 51** Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor átmertek ti a Jordánon a Kanaán földre:
- 52** Űzzétek ki akkor a földnek minden lakosát a ti színetek elől, és vesszétek el minden írott képeiket, és minden ő öntött bálványképeiket is elveszétek, és minden magaslatokat rontsátok el!
- 53** Űzzétek ki a földnek lakóit, és lakozzatok abban; mert néktek adtam azt a földet, hogy bírájátok azt.
- 54** Azt a földet pedig sorsvetés által vegyétek birtokotokba a ti nemzetségeitek szerint. A nagyobb számúnak nagyobbítsátok az ő örökségét, a kisebb számúnak kisebbítsd az ő örökségét. A hová a sors esik valaki számára, az legyen az övé. A ti atyáitoknak törzsei szerint vegyétek át birtokotokat.
- 55** Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, a kiket meghagytok közülök, szálkákká lesznek a ti szemeitekben, és tövisékké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, a melyen lakoztok.
- 56** És akkor a miképen gondoltam, hogy cselekszem azokkal, úgy cselekszem majd veletek.

FEJEZET 34

És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

2 Parancsolt meg Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Hogyha bementek ti a Kanaán földre; (ez a föld, a mely örökségül esik néktek, tudniillik a Kanaán föld az ő határai szerint),

3 Akkor legyen a ti déli oldalatok a Czin pusztájától fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé.

- ⁴ És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójáig, és menjen át Czinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Haczá-Adárig, és menjen Aczmonig.
- ⁵ Azután kerüljön a határ Aczmontól Égyiptom patakáig, a vége pedig a tengernél legyen.
- ⁶ A napnyugoti határotok pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugoti határotok.
- ⁷ Ez legyen pedig a ti északi határotok: a nagy tengertől fogva vonjatok határt a Hór hegyének.
- ⁸ A Hór hegyétől vonjatok határt a Hamáthba való bejárásig; a határnak vége pedig Czedádnál legyen.
- ⁹ És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Haczar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok.
- ¹⁰ A napkeleti határt pedig vonjátok Haczar-Enántól Sefámig.
- ¹¹ És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és újra hajoljon le a határ, és érje a Kinnéreth tenger partját napkelet felé.
- ¹² Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül.
- ¹³ És parancsot ada Mózes Izráel fiainak, mondván: Ez az a föld, a melyet sors által vesztek birtokotokba, a mely felől parancsot ada az Úr, hogy adjam azt kilencz törzsnek, és fél törzsnek;
- ¹⁴ Mert megkapták a Rúbeniták fiainak törzse az ő atyáiknak háza szerint, a Gáditák fiainak törzse, az ő atyáiknak háza szerint, és a Manasse fél törzse is, megkapták az ő örökségöket.
- ¹⁵ Két törzs és egy fél törzs megkapta az ő örökségét a Jordánon túl, Jérikhó ellenében napkelet felől.
- ¹⁶ Szóla azután az Úr Mózesnek, mondván:
- ¹⁷ Ezek azoknak a férfiaknak nevei, a kik örökségül fogják néktek elosztani azt a földet: Eleázár, a pap, és Józsué, a Nún fia.
- ¹⁸ És törzsenként egy-egy fejedelmet vegyetek mellétek a földnek örökségül való elosztására.
- ¹⁹ Ezek a férfiaknak nevei: a Júda törzséből Káleb, a Jefunné fia.
- ²⁰ A Simeon fiainak törzséből Sámuel, az Ammihúd fia.
- ²¹ A Benjámin törzséből Elidád, a Kiszlon fia.
- ²² A Dán fiainak törzséből Bukki fejedelem, a Jógli fia.
- ²³ A József fia közül, a Manasse fiainak törzséből Hanniél fejedelem, az Efód fia.
- ²⁴ Az Efraim fiainak törzséből Kemuél fejedelem, a Siftán fia.
- ²⁵ És a Zebulon fiainak törzséből Eliczáfán fejedelem, a Parnák fia.
- ²⁶ És az Izsakhár fiainak törzséből Paltiól fejedelem, az Azzán fia.
- ²⁷ És az Áser fiainak törzséből Akhihúd fejedelem, a Selómi fia.
- ²⁸ És a Nafthali fiainak törzséből Pédahél fejedelem, az Ammihúd fia.
- ²⁹ Ezek azok, a kiknek megparancsolá az Úr, hogy örökséget osszanak Izráel fiainak a Kanaán földén.

FEJEZET 35

És szóla az Úr Mózesnek a Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván:

² Parancsolt meg Izráel fiainak, hogy adjanak a lévítáknak az ő örökségi birtokukból lakásra való városokat; a városokhoz pedig adjatok azok környékén legelőt is a lévítáknak;

³ Hogy legyenek nékik a városok lakóhelyekül, a legelők pedig legyenek az ő barmaiknak, jószágaiknak és mindenféle állatoknak.

⁴ És azoknak a városoknak legelői, a melyeket a lévítáknak adtok, a város falától és azon kívül, ezer singnyire legyenek köröskörül.

⁵ Mérjetez azért a városon kívül, napkelet felől két ezer singet, dél felől is kétezer singet, napnyugot felől kétezer singet, és észak felől kétezer singet; és a város legyen középben. Ez legyen számukra a városok legelője.

⁶ A városok közül pedig, a melyeket a lévítáknak adtok, hat legyen menedékváros, a melyeket azért adjatok, hogy oda szaladjon a gyilkos; és azokon kívül adjatok negyvenkét várost.

⁷ Mind a városok, a melyeket adnotok kell a lévítáknak, negyvennyolc város, azoknak legelőivel egyben.

⁸ A mely városokat pedig Izráel fiainak örökségéből adtak, azokhoz attól, a kinek több van, többet vegyetek, és attól, a kinek kevesebb van, kevesebbet vegyetek; mindenik az ő örökségéhez képest, a melyet örökölt, adjon az ő városaiból a lévítáknak.

⁹ És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

¹⁰ Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nékik: Mikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földére:

¹¹ Válaszszatok ki magatoknak városokat, a melyek menedékvárosaitok legyenek, hogy oda szaladjon a gyilkos, a ki történetből öl meg valakit.

¹² És legyenek azok a ti városaitok menedékül a vérbosszúló ellen, és ne haljon meg a gyilkos, míg ítéletre nem áll a gyülekezet elé.

¹³ A mely városokat pedig oda adtok, azok közül hat legyen néktek menedékvárosul.

¹⁴ Három várost adjatok a Jordánon túl, és három várost adjatok a Kanaán földén; menedékvárosok legyenek azok.

¹⁵ Izráel fiainak és a jövevénynek, és az ő közöttök lakozónak menedékül legyen az a hat város, hogy oda szaladjon az, a ki történetből öl meg valakit.

¹⁶ De ha valaki vaseszközzel úgy üt meg valakit, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

¹⁷ És ha kézben levő kővel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

¹⁸ Vagy ha kézben lévő faeszközzel, a melytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

¹⁹ A vérbosszúló rokon ölje meg a gyilkost; mihelyt találkozik vele, ölje meg azt.

²⁰ Hogyha gyűlölségből taszítja meg őt, vagy szántsándékkal úgy hajít valamit reá, hogy meghal;

²¹ Vagy ellenségeskedésből kezével üti meg azt úgy, hogy meghal: halállal lakoljon az, a ki ütötte; gyilkos az, a vérbosszúló rokon ölje meg azt a gyilkost, mihelyt találkozik vele.

²² Ha pedig hirtelenségből, ellenségeskedés nélkül taszítja meg őt; vagy nem szántsándékból hajít reá akármiféle eszközt;

²³ Vagy akármiféle követ, a melytől meghalhat, úgy ejt valakire, a kit nem látott, hogy

meghal, holott nem volt ő annak ellensége, sem nem kereste annak vesztét:

24 Akkor ítéljen a gyülekezet az agyonütő között és a vérbosszuló rokon között e törvények szerint.

25 És mentse ki a gyülekezet a gyilkost a vérbosszuló rokonnak kezéből, és küldje vissza azt a gyülekezet az ő menedékvárosába, a melybe szaladott vala, és lakozzék abban, míg meghal a főpap, a ki felkenetett a szent olajjal.

26 Ha pedig kimegy a gyilkos az ő menedékvárosának határából, a melybe szaladott vala;

27 És találja őt a vérbosszuló rokon az ő menedékvárosának határán kívül, és megöli az a vérbosszuló rokon a gyilkost; nem lesz annak vére ő rajta;

28 Mert az ő menedékvárosában kell laknia a főpap haláláig; a főpap halála után pedig visszatérhet a gyilkos az ő örökségének földére.

29 És legyenek ezek néktek ítéletre való rendelkezések a ti nemzetségeitek szerint, minden lakhelyeteken.

30 Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost; de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon.

31 Az olyan gyilkos életéért pedig ne vegyetek el váltságot, a ki halálra való gonosz, hanem halállal lakoljon.

32 Attól se vegyetek váltságot, a ki az ő menedékvárosába szaladt, hogy visszamehessen és otthon lakozzék a főpap haláláig.

33 És meg ne fertőztessétek a földet, a melyben lesztek; mert a vér, az megfertézteti a földet, és a földnek nem szerezhető engesztelés a vér miatt, a mely kiontatott azon, csak annak vére által, a ki kiontotta azt.

34 Ne tisztátalanítsd meg azért azt a földet, a melyben laktok, a melyben én is lakozom; mert én, az Úr, Izráel fiai között lakozom.

FEJEZET 36

Járulának pedig Mózeshez az atyák fejei a Gileád fiainak nemzetségéből, a ki Mákirnak, Manasse fiának fia vala, a József fiainak nemzetségéből, és szólának Mózes előtt és Izráel fiai atyáinak fejedelmei előtt.

2 És mondának: Az én uramnak megparancsolta az Úr, hogy sors által adja ezt a földet örökségül Izráel fiainak; de azt is megparancsolta az Úr az én Uramnak, hogy a mi atyánkfiának, Czélofhádnak örökségét adja oda az ő leányainak.

3 És ha Izráel fiai közül valamely más törzs fiaihoz mennek feleségül: elszakasztatik az ő örökségök a mi atyáink örökségétől, és oda csatoltatik az annak a törzsnek örökségéhez, a melynél feleségül lesznek; a mi örökségünk pedig megkisebbedik.

4 És mikor Izráel fiainál a kürtzengés ünnepe lesz, az ő örökségök akkor is annak a törzsnek örökségéhez csatoltatik, a melynél feleségül lesznek. Eképen a mi atyáink törzseinek örökségéből vétetik el azok öröksége.

5 Parancsot ada azért Mózes Izráel fiainak az Úr rendelése szerint, mondván: A József fiainak törzse igazat szól.

6 Ez az, a mit parancsolt az Úr a Czélofhád leányai felől, mondván: A kihez jónak látják, ahhoz menjenek feleségül, de csak az ő atyjok törzsének háznépéből valóhoz menjenek feleségül,

7 Hogy át ne szálljon Izráel fiainak öröksége egyik törzsről a másik törzsre; hanem Izráel fiai közül kiki ragaszkodjék az ő atyái törzsének örökségéhez.

⁸ És minden leányzó, a ki örökséget kap Izráel fiainak törzsei közül, az ő atyja törzsebeli háznépéből valóhoz menjen feleségül, hogy Izráel fiai közül kiki megtartsa az ő atyáinak örökségét.

⁹ És ne szálljon az örökség egyik törzsről a másik törzsre, hanem Izráel fiainak törzsei közül kiki ragaszkodjék az ő örökségéhez.

¹⁰ A miképen megparancsolta vala az Úr Mózesnek, a képen cselekedtek vala a Czélofhád leányai.

¹¹ Mert Makhla, Thircza, Hogla, Milkha, Hogla, Milkha és Nóa, a Czélofhád leányai, az ő nagybátyjok fiaihoz mentek vala feleségül;

¹² A József fiának, Manassé fiainak nemzetségéből valókhöz mentek vala feleségül; és lőn azoknak öröksége, az ő atyjok nemzetségének törzsénél.

¹³ Ezek a parancsolatok és vegzések, a melyeket Mózes által parancsolt az Úr Izráel fiainak, Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jerikhó ellenében.

For other languages please go to **www.wordproject.org**